

NAPI MEDITÁCIÓK

Kivonatok a bölcsesség Mestereinek leveleiből

Összeállította:

KATHERINE A. BEECHEY

A fordítást az eredetivel egyeztette:

Reicher László

Számítógépen feldolgozta: Tóth Viktória, 2007.

MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT

TARTALOM

BEVEZETÉS

JANUÁR: ÖNBIZALOM

FEBRUÁR: EGYENSÚLY

MÁRCIUS: KITARTÁS

ÁPRILIS: ÖNZETLENSÉG

MÁJUS: RÉSZVÉT

JÚNIUS: IGAZSÁG

JÚLIUS: ODAADÁS

AUGUSZTUS: TISZTASÁG

SZEPTEMBER: EGYÜTTÉRZÉS

OKTÓBER: BÁTORSÁG

NOVEMBER: INTUÍCIÓ

DECEMBER: TOLERANCIA

BEVEZETÉS

Magyarországon talán kevésbé ismert tény, hogy a Nemzetközi Teozófiai Társulat megalakulása körüli és utáni időszakban nagyon sok tanítás és tanács érkezett a teozófiai irodalomban csak Mestereknek nevezett magasztos lényektől levelek formájában. Ezek a levelek nagyon sok helyen megtalálhatók és letölthetők az internetről – főleg angol nyelven – és több ilyen levél fennmaradt a mai napig, egy részük a British Múzeumban most is megtalálható.

De kik is ezek a Mesterek? Természetesen egy néhány soros bevezetőben nem tudjuk a kérdést részletesen tárgyalni, ehelyett az érdeklődőknek ajánljuk, hogy töltsék le honlapunkról *A Mesterek és az ösvény* című terjedelmes tanulmányt, amely kimerítő részletességgel ismerteti, amit mi, emberek egyáltalán megtudhatunk róluk.

Az idők során ezekből a levelekből több válogatás, idézetgyűjtemény is készült, míg a teozófiai irodalom is szívesen meríti idézeteit ebből a forrásból. A jelenlegi gyűjtemény KATHERINE A. BEECHEY állította össze 1949-ben, a fordítás az 1984-es kiadás alapján történt. Az összeállítás készítője 1949-ben a következő ajánló szavakkal indította útjára lélekemelő munkáját:

Mindazoknak, akik tanulmányozták a Bölcsesség Mestereinek nyilvánosságra hozott leveleit, fel kellett ismerniük, hogy a bennük levő útmutatások és utasítások sokkal általánosabban használhatók, mint egyetlen személynek vagy tanítványnak címzett levelek. A következő idézet-összeállítás elkészítésekor elsősorban olyanokat kerestem, ami személyes meditációs céljaimat szolgálta. Ez után ébredt bennem vágy arra, hogy megosszam ezt egy barátommal. Most örömmel veszem tudomásul, hogy lehetőséget kaptam baráti köröm kibővítésére azzal, hogy megoszthatom ezeket mindazokkal, akik rá akarnak lépni a Szentség Ösvényére, ami a Bölcsesség Mesterei iránt érzett odaadás mentén vezet.

Az idézetek az alábbi forrásokból származnak:

- A Maha Chohan. Aláíratlan levél, *Letters from the Masters of the Wisdom*, First Series.
AZ ÖREG ÚR, a H. P. B. által Narayan-nak hívott Mester, akit Indiában *Rishi Agastya*-ként ismernek, *Letters from the Masters of the Wisdom*, Second Series.
S. Serapis Mester, *Letters from the Masters of the Wisdom*, Second Series, és *Old Diary Leaves*, Vol. I.
M. Morya Mester, *Letters from the Masters of the Wisdom*, First Series (5. kiadás) és Second Series, *The Mahatma Letters to A. P. Sinnett*, és egy Dr F. Hartmann-nak szóló levél töredéke.
K.H. Kuthumi Mester, *Letters from the Masters of the Wisdom*, First Series (5th kiadás) és Second Series, *The Occult World*, by A.P. Sinnett, *The Mahatma Letters to A.P. Sinnett*, és egy levél W.Q. Judge-nak, idézi Clara Codd a *The American Theosophist*, 1948. júniusi számában.
H. Hilarion Mester, *Letters from the Masters of the Wisdom*, Second Series.
Jubileumi, *A Message to the Members of the T.S. from an Elder Brother*, Jubileumi Közgyűlés, T.S. Adyar, 1925.

Szabari János
Magyar Teozófiai Társulat

JANUÁR

ÖNBIZALOM

Kényszerítsd bármelyikét a „Mestereknek”, akit éppen választottál; végezz jó munkát az ő nevében és az emberiség iránti szeretetből; légy tiszta és eltökélt az igazság útján (amint azt a mi szabályaink előírják); légy becsületes és önzetlen; felejtsd el Énedet csak azért, hogy a mások javát tartsd eszedben – s akkor kényszeríteni fogod azt a „Mestert”, hogy elfogadjon.

K.H.

JANUÁR

ÖNBIZALOM

1. A földi élet útja sok harc és megpróbáltatás között vezet, de aki semmit sem tesz, hogy legyőzze azokat, nem várhat diadalt.
M.
2. Először magadon kell segítened, és ha ezt megtetted, hamarosan más segítség is érkezik.
K.H.
3. *Próbáld.* Keress, és találni fogsz. Kérj, és megadatik Neked.
S.
4. Én közelebb kerülhetek hozzád, de neked megtisztult szíveddel és mindjobban fejlődő akaratoddal kell vonzanod engem. Mint a mágnes, az Adeptus is vonzásait követi.
K.H.
5. Mi nem „kívánunk *passzív* elmét”, hanem ellenkezőleg, éppen a legaktívabbakat keressük, akik ha egyszer a helyes nyomra bukkantak, el is tudnak érni valamit.
K.H.
6. Egy szót mondhatunk csak minden igyekvőnek: PRÓBÁLD.
K.H.
7. Vess egészséges magvakat, és válaszd meg jól a talajt, s a jövőendő váratlan aratásokkal jutalmaz meg téged.
S.
8. *Próbáld meg*, próbáld – próbáld! Ő (Maha Sahib) mondja ezt.
S.
9. Mindig bölcsebb, ha dolgozunk, és kényszerítjük az események áramlását, mintha csak az időre várunk.
K.H.
10. A te életed könyvének számtalan lapja megíratlan még, tiszta és sima mind mostanig. Fajod és korod gyermeke, ragadd meg a gyémánt-tollat és írd tele azokat nemes tettek, jól eltöltött napok és szent törekvéssel teli évek történetével. Így utad mindig fölfelé fog tartani a szellemi tudat magasabb szintjei felé.
K.H.
11. Légy türelmes és bizakodó, fáradhatatlan munkása a szent Testvériségnek! Dolgozz tovább és fáradozz saját belátásod szerint, mert az önbizalom a siker egyik legfontosabb tényezője.
S.

12. Vakok azok, akik csak néznek, de nem látnak. Karmájuk megszövetett. De ugyan milyen Mester segíthet, vagy köteles segíteni azon, aki nem hajlandó önmagán segíteni.
- M.
13. Aki keres bennünket, az meg is talál. PRÓBÁLD MEG.
- S.
14. Én nem tehetek semmit, ha te nem segítesz azzal, hogy segítesz önmagadon. Próbáld megérteni, hogy az okkultizmusban sem visszalépni, sem megállni nem lehet. Szakadék nyílik minden előre megtett lépés mögött.
- K.H.
15. Azok, akik igazán tanulni kívánnak, hagyjanak el mindent, és jöjjenek hozzánk ahelyett, hogy azt kérnék, vagy azt várnák, hogy mi menjünk hozzájuk.
- K.H.
16. Minden lépés, amit valaki felénk tesz, arra kényszerít, hogy mi is tegyünk egyet feléje.
- K.H.
17. Mert aki idővel meg akarja oldani a makrokozmosz világ nagy problémáját és szemtől-szembe akarja legyőzni az őrt, így erőszakkal foglalván el a küszöböt, amely mögött a természet legrejtettebb titkai vannak elrejtve, annak először ki kell próbálni akaraterjének erősségét, a rendíthetetlen elhatározást, hogy sikert arat. Így napfényre hozván Atmájának és legmagasabb értelmének minden rejtett mentális képességét, meg kell közelítenie az Ember Természetének problémáit és először saját szívének titkait kell megoldania.
- S.
18. Vesd tehát magad a kockát az Igazság ölébe és sose tarts attól, hogy válasza más is lehet, mint tökéletesen igaz.
- K.H.
19. Ha az ember állandóan azt érzi, hogy teljesen valamely Istenségtől függ, amelyet a hatalom egyedüli forrásának tekint, elveszíti minden önbizalmát és mindent, ami tevékenységre és kezdeményezésre sarkallhatná. Azzal kezdte, hogy atyát és vezetőt teremtett magának, kisfiúvá vált és az is marad késő öregségéig elvárva, hogy életének legapróbb és legnagyobb eseményeiben egyaránt kézenfogva vezessék.
- K.H.
20. Saját jövőd megformálása a saját kezében van...és minden nap szőheted szövétét.
- K.H.
21. Mi sohasem *irányítjuk* cseláinkat (még a leghaladottabbakat sem), előre sem figyelmeztetjük őket, hanem hagyjuk, hogy a maguk teremtette okok hatásai, jobb tapasztalatokra tanítsák őket.
- K.H.

22. Használd intuíciódat, veledszületett képességeidet; *próbálkozz* és célodat eléred. S.
23. Hogy valakit tanítványnak elfogadok-e, az nem az én személyes akaratomtól függ. Ez csak az illető személyes érdemének és ezirányú erőfeszítéseinek eredménye lehet. K.H.
24. Ha megkívánnám, hogy ezt vagy azt tedd ahelyett, hogy egyszerűen csak tanácsolnám, én volnék felelős minden hatásért, amely ama lépésből folyik és te csak másodlagos érdemet szereznél. K.H.
25. Az érdemdús cselekedetek gyümölcseit azzal lehet learatni, ha *meg is tesszük* a nemes tetteket, nem pedig csak elhatározzuk, hogy meg kellene tenni azokat. K.H.
26. Mi sohasem akarjuk másvalaki akaratát a magunkénak alávetni. Kedvező időkben, bizonyos fölemelő befolyásokat bocsátunk ki, amelyek különböző személyekre különbözőképpen hatnak. A cselekvés helyes alaphangját sok ilyen gondolat összbenyomása adhatja meg. Kedvezményekben senkit sem részesítünk. K.H.
27. Kövesd lelked sugallatait és akkor belépsz az úgy kívánt kikötőbe; eléred az oly nagyon vágyott célt. S.
28. Nincs jogunk, hogy a tagok szabad akaratát akár ebben, akár bármi más dologban befolyásoljuk. Az ilyen beavatkozás éles ellentmondásban állna az ezotéria alaptörvényével, amely szerint a személyes pszichikus kibontakozás az egyéni erőfeszítés fejlődésével jár karöltve és az elnyert személyes érdemek bizonyítéka. K.H.
29. A tanítványok módszereinkről helytelen képet alkotván maguknak – túlságosan lesik és várják az utasításokat s ezzel értékes időt vesztegetnek el, amit pedig személyes erőfeszítésekre fordíthatnának. K.H.
30. Megtettél mindent, amit tehetted, és ennél többet sohasem szándékozunk senkitől kívánni. M.
31. Nem elég, hogy példásan tiszta, erkölcsös élet és toleráns szellem példáját mutatod; ez csak negatív jószág és a *tanítványsághoz* sohasem lesz elég. K.H.

FEBRUÁR

EGYENSÚLY

Ha holnapra halasztasz valamit, amit még ma meg kellene tenned – vajon nem fog-e már ez is – eleinte láthatatlanul és észrevétlenül, de azért mégis hathatósan – sok minden dologban zavart okozni, vagy némely esetben jóra vagy rosszra tolódást előidézni ember milliók sorsában, vagy egyszerűen valamilyen változással kapcsolatban, amely önmagában talán jelentéktelen – de mégis *változás*?

K.H.

FEBRUÁR

EGYENSÚLY

1. Ne feledd, hogy minden érzés viszonylagos. Önmagában véve nincs sem jó, sem rossz, sem boldogság, sem boldogtalanság.
K.H.
2. A közönséges emberek csak hadd civakodjanak, ha akarnak; a bölcsek egyenetlenkedéseiket a kölcsönös türelem szellemében igazítják el.
K.H.
3. Abban a különös hiedelemben éltek, hogy mi törődhetünk és törődünk is azzal, amit rólunk mondanak, vagy gondolnak. Szoktassátok le elméteket erről, és ne feledjétek, hogy a legegyszerűbb fakírnál is az első követelmény begyakorolni, hogy éppoly érzéketlen legyen az erkölcsi szenvedéssel szemben, mint a fizikai fájdalommal szemben. NEKÜNK semmi sem szerezhetszemélyes fájdalmat, vagy örömet.
K.H.
4. Várd be az alkalmas pillanatot, *a följegyzések könyvét pontosan vezetik.*
M.
5. Úgy látszik képtelen megérteni, hogy lehet valaki teljesen mentes minden rosszindulattól irántad, sőt szerethet és tisztelhet is bizonyos dolgokért, és mégis szemedbe mondja, amit becsületesen és őszintén gondol rólad.
K.H.
6. Ismételten ajánlkoztál tanítványnak, márpedig a cséla első kötelessége, hogy harag vagy neheztelés nélkül hallgasson meg mindent, amit a guru mond.
K.H.
7. Az igazság az istenek, vagy szellemek sugallatai nélkül is fennmarad, sőt – még mindazok ellenére is fennmarad.
K.H.
8. Emlékezz: a túl aggodalmas elvárás nemcsak unalmas, hanem veszélyes is. A szív minden melegebb és gyorsabb dobbanása oly sok életet használ el. Aki TUDNI kíván, nem szabad átengednie magát a szenvedélyeknek, a vonzalmaknak, mert azok „saját titkos erejükkel használják el a földi testet, s az, aki a célját el akarja érni – *legyen hideg.*”
K.H.
9. Még azt sem szabad túl komolyan, vagy túl szenvedélyesen kívánnia, amit el akar érni; különben maga a kívánság gátolja meg a beteljesedést, vagy legjobb esetben késlelteti és visszaveti.
K.H.

10. Kerülj közelebb az élet központjához (ami ugyanaz a világegyetemben és önmagadban) s nem fogsz törődni azzal, hogy vajon erős, győnge, tanult, vagy esetleg tanulatlan vagy.
- K.H.
11. A természetből hiányzik mind a jóság, mind a rosszaság; csak változatlan törvényei szerint cselekszik, akár életet és örömet ad, akár szenvedést és halált küld, s elpusztítja, amit teremtett. A természetnek minden méregre van ellenmérge, törvényeiben minden szenvedésnek megvan a jutalma.
- K.H.
12. Nézz körül, barátom: lásd meg, mint őzjőng az ember szívében e „három méreg”: a harag, a kapzsiság, az illúzió; és az ötféle homály: irigység, szenvedély, állhatatlanság, tunyaság és hitetlenség, az igazság meglátásának e szüntelen akadályai.
- K.H.
13. Az okkult tudás elsajátításának nemcsak egy módja van. „Sok-sok tömjén szem van ugyanegy oltárra szánva; az egyik hamarabb esik a tűzbe, a másik később – az időbeli különbség nem számít”- mondta egy nagy ember, amikor megtagadták tőle a misztériumokba való bebocsátást és a legmagasabb beavatást.
- K.H.
14. Nem egyezhetünk bele, hogy kockáztatva belefulladását, a világot olyan tannal árásszuk el, amelyet csak óvatosan lehet meghirdetni és még hozzá csak apránként, mint a túlságosan erős orvosságot, ami ölhet is, nemcsak gyógyíthat.
- K.H.
15. Egyetlen törvényt ismerünk csak a világegyetemben, a harmónia, a tökéletes EGYENSÚLY törvényét.
- K.H.
16. Maradj inkább egyformán közömbös, akár szidásban, akár dicséretben részesülsz azoktól, akik soha meg nem tudhatják, milyen vagy valójában, és akik bármi által is megingathatlannak kell lássanak, és tartsd saját Belső Éned jóváhagyását, vagy rosszállását mindig többre, mint a tömegekét.
17. Ha mi, szabályaink szerint, óvatosan bánunk bizalmunkkal, az azért van, mert kezdettől fogva arra tanítottak, hogy mindenki személyesen felelős a Kiegyenlítés Törvénye felé minden olyan szóért, amelyet önként és akarva mondott ki.
- M.
18. Nem változtathatjuk meg a karmát, „jó barátom”, különben elháríthatnánk utadból ezt a felhőt. De így is megteszünk mindent, amit csak tehetünk az ilyen anyagi dolgokban. Nincs olyan sötétség, amely örökké tarthatna. Ha van reményed, és hited, lehet, hogy eloszlatjuk.
- M.

19. Amíg az ember ki nem fejlesztette magában a tökéletes igazságérzetet, inkább tévedjen az irgalom oldalán, semmint hogy a legcsekélyebb igazságtalanságot elkövesse.
K.H.
20. Töltsd meg minden nap mérőedényét tiszta gondolatokkal, bölcs szavakkal, jóságos cselekedetekkel.
K.H.
21. Büszkén azt a kiváltságot igényelted magadnak, hogy megalkothasd saját ellenőrizetlen ítéleteidet olyan okkult dolgokról, amelyekről semmit sem tudsz – és az okkult törvények, amelyekről azt hiszed, hogy büntetlenül dacolhatsz és játszhatol velük, ellened fordultak és alaposan megsebeztek.
K.H.
22. Aki arra készül, hogy megfejtse a *Végtelent*, először a *végestet* kell megfejtenie.
S.
23. Mármost lényed hegymain lévő tó egyik nap hánykolódó víztömeg, amint a szeszély, vagy harag rohama végigsöpör lelkedén; tiszta tükör a másik nap, amikor elcsöndesednek, és béke honol az „élet házában”. Az egyik nap egy lépést teszel előre; a másik nap kettővel visszaesel. A tanítványsággal ezen változások egyike sem fér össze; első és állandó föltétele a nyugodt, egyenletes, szemlélődő lelkiállapot (nem médiumi passzivitás), amely alkalmas, hogy pszichikus benyomásokat kívülről fogadjon be és a sajátmagunkét belülről közvetítse.
K.H.
24. És te képtelen vagy megérteni, miért tettük ezt, vagy amazt? Hidd el, egy nap majd, amikor többet tudsz, megtanulod – *az egészet MAGAD idézted elő*.
K.H.
25. Bár...a könnyek tengerét ontod, és a porban kúszol is, az egy hajszálnyira sem fogja eltéríteni az Igazság mérlegét. Ha vissza akarod nyerni az elveszett talajt, két dolgot cselekedj: adj bőséges, legteltjesebb jóvátételt ... és szenteld erőidet az emberiség javára.
K.H.
26. Rendszerint sokkal jobban lehet azokra számítani, akik késlekednek és tétováznak, és igen óvatosak, mielőtt egészen új szellemű rendszerhez csatlakoznának, mint azokra, akik úgy vetik bele magukat minden új vállalkozásba, mint legyek a forró tejjel teli edénybe.
M.
27. Amilyen vagy, úgy kell téged elfogadnunk és olyannak kell látnod magadat, nem pedig az eszményi emberi képmásnak, amit érzelmes képzeletünk számunkra mindig az üvegre vetít.
K.H.

28. „Önbecsülés, önismeret, önuralom. Csak ezzel a hárommal jut el az élet a mindenek fölötti hatalomhoz.”

Egyszersmind azonban nem szabad megfeledkezni arról, mily roppant veszélyes az ön-akarat, ha nem szabályozza a fent említett három tulajdonság, főképpen, ha szellemi fejlődésről van szó.

K.H.

29. A kiegyenlítés törvénye csak azokat jutalmazhatja, akik ellenállak a földi vágyak kegyetlen fullánkjainak. Ha nincs kísértés, nem érdem ellenállni gyöngé hangjának és nem támasztható igény a jutalomra.

M.

MÁRCIUS

**KITARTÁS
ÁLLHATATOSSÁG**

Amíg kitart és állhatatos, mindig kész vagyok segíteni neki.

M.

MÁRCIUS

KITARTÁS, ÁLLHATATOSSÁG

1. A csírák kinőnek én Testvérem, és meg leszel lepve. Türelem, Hit, Kitartás. S.
2. Ne feledd, hogy semmiféle erőfeszítés el nem vész, és hogy az okkultista számára nincs múlt, jelen vagy jövő, hanem mindig csak Örök Jelen. K.H.
3. Tarts ki és akár a „helyes nyomon”, akár nem – ha őszinte vagy sikert érsz el, mert segíteni foglak. K.H.
4. Lépésről lépésre, büntetések sorozata után, keserű tapasztalatokból tanulja meg a cséla, hogy elnyomja és irányítsa fellobbanásait; elveszítse heveességét, önelégültségét és soha többé ne essen ugyanazokba a tévedésekbe. K.H.
5. Erőfeszítéseiddel eddig meg vagyok elégedve. Tarts ki, és taníts. K.H.
6. Az elmének szánt tudásnak, a testnek szánt táplálékhoz hasonlóan az a célja, hogy táplálja és segítse a növekedést, de jól meg kell emészteni, és minél lassabban és alaposabban megy végbe a folyamat, annál jobb mind az elmének, mind a testnek. M.
7. Légy türelmes a világhoz és a körülötted lévőkhöz. Légy türelmes és igaz önmagadhoz...Bármí történik is, tudd meg, hogy szemem rajtad van. K.H.
8. Túl sok tudást akarsz egyszerre magadévá tenni kedves barátom; nem érheted el egyetlen ugrással az összes misztériumokat. K.H.
9. Az általad választott feladat egész életre szól és valamiképp, ahelyett, hogy általánosítanál, úgy intézed a dolgot, hogy mindig azoknál a részleteknél állapodsz meg, amelyek a kezdő számára a legnehezebbek. M.
10. Ami most érthetetlen, így fokról-fokra nyilvánvalóvá válik; és sok misztikus értelmű mondat elmét sötétségét megvilágító fényjelzésként fog felragyogni lelki szemed előtt. Ez a fokozatos haladás útja. K.H.
11. Bármí is teszel, hadd tanácsoljam, *ne állj meg félúton*: az végzetessé válhat számodra. K.H.

12. Tudod mi a mottónk s gyakorlati alkalmazása, kitörölte a „lehetetlen” szót az okkultista szótárából. Ha nem fárad bele a próbálkozásba, felfedezheti az összes tények legnemesebbikét, saját igazi *Énjét*.
K.H.
13. A nagy ember pedig az, aki a türelem gyakorlásában a legkitartóbb.
K.H.
14. Ihlessen tehát az az előérzet, hogy kedvezőbb körülmények között – amelyek megteremtése *teljességgel tőled függ* – majd jobban bevezetnek a misztériumokba, türelmes várakozásra, kitartó törekvésre és teljes fölkészülésre minden vágyak boldog beteljesülésének befogadására.
M.
15. Ha tizenhét éves fiú korodban jöttél volna hozzám, még mielőtt a világ súlyos kezét reád tette, feladatod hússzor könnyebb lett volna.
K.H.
16. Van-e jobb út a megvilágosodás felé, amelyre törekszel, mint az Én mindennapos legyőzése, kitartás a látható pszichikai haladás hiánya ellenére is, és a balsors elviselése azzal a derűs bátorsággal, amely azt szellemi előnnyé változtatja.
K.H.
17. Ne feledd a szavakat, amelyeket egyszer írtam neked...”*azokról, akik az okkult tudományoknak szentelik magukat; aki ezt teszi, vagy eléri a célt, vagy elpusztul*”.
K.H.
18. Semmiféle erőfeszítés nem vész el soha, minden oknak meg kell hoznia hatását. Az eredmény az ok részét alkotó körülmények szerint változhat.
K.H.
19. Neki (a csélának) szabadságában áll, és nem is fogják tőle számonkérni, ha a legbecsmérlőbb szavakkal és kifejezésekkel illeti gurujának cselekedeteit és parancsait feltéve, ha a tüzes próbából győztesen kerül ki; ha mindenféle kísértésnek ellenáll; elvet minden csábítást és bebizonyítja, hogy semmi, még annak az ígérete sem, ami az életénél is kedvesebb neki, a legfőbb jónak, jövődő adeptusságának ígérete sem – térítheti el az igazság és becsület ösvényéről, vagy kényszerítheti arra, hogy *csalóvá* legyen.
K.H.
20. Ne félj, ne csüggedj, légy hű az általad homályosan már látott eszményhez.
K.H.
21. „...Ha az ember nekiindul a nagy Tudáshoz vezető útnak: kétkedni az örület kockázatával jár; megtorpanni annyi, mint elbukni; hátrálni annyi, mint fejfelé szakadékba zuhanni”. Ne félj, ha őszinte vagy, és – *most* az vagy.
K.H.

22. Buzgón keresd az Igazságot s a Világosságot, és ha megtaláltad, tanuld meg e kettőt mindenáron követni.
K.H.
23. Látszólag bármily keveset is érsz el – pszichikai téren – ebben az életben, ne feledd, hogy belső növekedésed minden perccel halad és, hogy életed vége felé, valamint jövő testetöltésedben, a felhalmozott érdemeid mindent meghoznak, amire törekszel.
K.H.
24. Tegye ő csak kötelességét a Társulat iránt, legyen hűséges elveihez, a többi majd megjön a maga idejében.
K.H.
25. Testvérem megérti, hogyha egyszer a magot elvetettük, rá kell bízunk önmagára és a természetre; ha túlságosan türelmetlen kézzel nap nap után beleavatkozunk, és úgy akarjuk segíteni növekedését, hogy fölfelé húzzuk, és nem hagyjuk békében, egész bizonyos, hogy elfonnyad, kiszárad és örökre elpusztul.
S.
26. A sok zarándok közül, akinek térkép és iránytű nélkül kell útrakelnie az okkultizmus parttalan óceánján, milyen kevés éri el az olyannyira vágyott országot.
K.H.
27. Ne feledd, veszélyes játékot játszunk, és emberi lelkek forognak kockán, ezért kérlek, tartsd türelmesen, féken a magad lelkét. Tudva, hogy nekem a te „Lelkedre” és a magaméra is vigyáznom kell, kijelentem, hogy ezt minden áron meg is szándékozom tenni, még ha azt kockáztatom is, hogy félreérintsz.
K.H.
28. Ne kívánd túlságosan mohón az „utasításokat”. Mindig meg fogod kapni, amire szükséged van, amint megérdemled, de nem többet, mint amennyit megérdemelsz, vagy amennyit fel tudsz dolgozni.
K.H.
29. Azután – a tudást csak fokenként lehet közölni; és a legmagasabbrendű titkok némelyike – még ha a te jól előkészített füled számára fogalmaznánk is meg – csupán egy örült fecsegésnek hangzanék...Ez a mi tartózkodásunk igazi oka.
K.H.
30. A „Mesterek” szemében senki sincs soha „végleg elkárhozva”. Amint az elveszett drágakövet is vissza lehet szerezni a víztartály sarának mélyéről, úgy tépheti ki magát a legelveszettebb is a bűn sarából, ha ama legértékesebb drágakő, Atma szikrázó ékköve kibontakozik. Ezt pedig mindenkinek magának kell megtennie és mindenki meg is *tudja* tenni, ha akarja, és kitart.
K.H.
31. A szellemi haladásod sokkal nagyobb, mint tudod és felfoghatod, s jó lesz, ha elhiszed, hogy az ilyen haladás önmagában már sokkal fontosabb, mint az, hogy tudatod a fizikai síkon észrevegye.
K.H.

ÁPRILIS

ÖNZETLENSÉG

Miért lennénk önzők?

Ha vannak megtanulni való dolgok, látni való dolgok, olyanok, amelyeket jó tudni az ember fejlődése szempontjából, miért ne adnánk meg másoknak ugyanazt a lehetőséget, mint magunknak?

M.

ÁPRILIS

ÖNZETLENSÉG

1. Törekedjete a Világosság felé mindnyájan, bátor harcosai az Igazságnak, de ne engedjétek, hogy az önzés soraitokba hatolhasson, mert csak az önzetlenség nyithatja ki a belső szentély minden ajtaját és ablakát, és csak az tarthatja nyitva is.
K.H.
2. Mi nem is igen kívánjuk, hogy olyanok is dolgozzanak velünk, akik nem egészen a maguk jószántából teszik. Nekünk hű és önzetlen szívekre van szükségünk; bátor és bízó lelkekre.
K.H.
3. Ismerősök, barátok, társak vesznek körül – a T.T.-ban és azon kívül...irányítsd őket a Világosság felé, vezesd őket az Ösvényre, tanítsd őket, légy a szeretet és a jószág misszionáriusa és így másokat segítve nyerd el a magad üdvösségét.
K.H.
4. Nézetünk szerint az emberiség jólétére irányuló legmagasabbrendű törekvéseken foltot ejt az önzés, ha az emberbarát szívében ott lappang a nyereségvágy árnyéka, vagy a hajlam az igazságtalanságra, még ha mindez önmaga előtt sem létezik tudatosan.
K.H.
5. Egyikünk sem önmagáért él, mindannyian az emberiségért élünk.
S.
6. Most pedig itt vagyunk a civakodó, makacs, tudatlan nép között, akik az igazság ismeretét keresik, de még nem képesek megtalálni, mert mindenki a saját maga javára és kielégítésére keresi anélkül, hogy a másokra egy gondolatot is vesztegetne.
M.
7. Segíts szükségben lévő testvérednek, és a kiegyenlítés soha nem tévedő, szüntelenül működő törvénye értelmében neked is segíteni fognak.
S.
8. Mindnyájunknak meg kell szabadulnunk saját Egónktól, a csalóka, látszólagos éntől, hogy transzcendentális isteni életben ismerjük fel saját igazi énünket. De, ha nem akarunk önzők lenni, iparkodnunk kell másokkal is megláttatni ezt az igazságot, hogy felismerjék a transzcendentális ének, minden prédikátor Buddhájának, Krisztusának, vagy Istenének valóságát.

A MAHA CHOCHAN

9. H.S.O.-ban, és H.P.B.-ben az van meg (bocsánat az örök ismétlésért, de ezt állandóan figyelmen kívül hagyják), amit nagyon is ritkán találunk másutt – az ÖNZETLENSÉGET és a lelkes készenléteket a mások javára történő önfeláldozásra. „A bűnök micsoda tömegét” képes ez elfedni!
- K.H.
10. Feledd el az ÉNT a másokért való munkában, és a feladat könnyűvé és széppé válik számodra.
- K.H.
11. Mi... igyekszünk rávenni az embereket személyiségük – a múltó villanás – feláldozására az egész emberiség, s ennél fogva saját *halhatatlan* Egójuk javára, amely Egó az utóbbinak része, amint az emberiség is egy töredéke a teljes egésznek, mellyé egy nap válni fog.
- K.H.
12. Az adeptusság útján a legnagyobb akadály az önzés, továbbá az önfeláldozás hiánya.
- K.H.
13. A T.T. első célja az emberszeretet. Az igazi teozófus emberbarát, - „nem önmagáért, hanem a világért él”.
- K.H.
14. Mind országod, mind a jó ügy nyereségére önzetlenül munkálkodtál. Köszönjük neked.
- M.
15. Ami az emberi természetet illeti, az most is ugyanaz, ami millió évvel ezelőtt volt: Önzésen alapuló előítéletek; általános vonakodás, hogy a dolgok megállapodott rendjét az élet és a gondolkodás új formáiért feladják. De az okkult tanulmányok éppen ezt kívánják és még sokkal többet, mert a gőg és az igazsággal szembeni makacs ellenállás működik, ha az az igazság veszélyezteti a dolgokról előzőleg kialakított fogalmakat. Ezek a ti korotok jellemző vonásai és főként a közép és alsó osztályoké.
- K.H.
16. Amikor a ti bölcséleti iskoláitok régi alapítói keletre jöttek, hogy elődeink tudományát elsajátítsák, semmi más igényük nem volt, csak egy őszinte és *önzeten* éhe az Igazságnak.
- K.H.
17. A világ felhőbe burkolta az igazi tudás fényét és az önzés nem engedi feltámadni, mert kizárja, és nem akarja elismerni mindazok teljes testvériségét, akik ugyanazon megváltoztathatatlan természeti törvény alatt és szerint születtek.
- M.

18. Ha az ezoterikus tanok tanulmányozóinak valamely csoportja szellemi eredményességre pályázik, tökéletes harmóniában és gondolatilag tökéletes egységben kell lennie. Mindegyiknek, egyénileg és együttesen, teljesen önzetlennek kell lennie, barátságosnak és jóindulatúnak legalább egymás iránt – az emberiségről nem is beszélve; nem szabad pártoskodásnak lenni a csoportban, sem rágalmazásnak, sem rosszakaratnak vagy irigységnek, vagy féltékenységnek, megvetésnek vagy haragnak. Ami az egyiknek fáj, fájjon a másinak is – aminek A örül, szerezzen örömet B-nek is ... ez az állapot, amelyet Szabályaink és Törvényeink feltétlenül megkövetelnek.

M.

19. Barátom, óvakodj a gögtől és az önzéstől; e két legveszedelmesebb csapdától annak lábán, aki a Tudás és Spiritualitás hágóit meg akarja mászni.

K.H.

20. Az önzés által gyarlóvá, aljassá válik az emberi természet. Gondolkozz sokat e néhány szón; dolgozd ki a rossz minden okát, amit csak ki tudsz gondolni és vezesd vissza eredetéhez, s akkor megoldottad a rossz problémájának *harmadrészét.*

K.H.

21. A törekvőnek teljesen meg kell feledkeznie saját magáról; aki ezt meg tudja tenni, az előtt soraink hamarosan megnyílnak.

K.H.

22. Az igazi teozófust nem az az egyéni és eltökélt cél jellemzi, hogy el akarja érni a Nirvánát (minden tudás és tökéletes bölcsesség csúcspontját), ami végül is nem más, mint felfokozott és dicsfénybe vont önzés, hanem az, hogy önfeláldozóan követi a legjobb módokat, amelyekkel társait a helyes útra vezeti, s így minél több embernek előmozdítja a jólétét.

A MAHA CHOCHAN

23. ...Akik a Társulathoz azzal az egyetlen önző szándékkal csatlakoznak, hogy erőkhöz jussanak, s az okkult tudományt teszik meg egyetlen vagy még inkább fő céljuknak, akár be se lépjenek, mert eleve csalódásra vannak ítélve.

M.

24. Vannak azonban olyanok, akik az önzés minden külső jele nélkül, belső szellemi törekvéseikben rendkívül önzőek. Az ilyenek úgy járják választott útjukat, hogy behunyják szemüket minden más érdek előtt, kivéve a magukét, és semmit sem látnak abból, ami e saját személyiségükkel betöltött keskeny csapáson kívül esik. Úgy bele vannak merülve a saját vélt „jóralóságuk” szemlélésébe, hogy semmit sem tudnak helyesnek találni saját látásuk eltorzított központján kívül, amelyet önelégült szemléletük, valamint a jóról és rosszról való ítéletük hozott létre.

K.H.

25. A Teozófiai Társulat által önzetlenül dolgozott embertársaiért és most megkapja jutalmát, még ha nem is veszi mindig észre.

K.H.

26. Az emberbarát célja embertársai szellemi felvilágosítása kell legyen és bárki, aki önzetlenül munkálkodik e cél érdekében, szükségképpen magnetikus kapcsolatba kerül tanítványainkkal és velünk.
K.H.
27. Tisztánlátása tény, kiválasztása és tanítványsága azonban más lapra tartozik. Bármennyire is alkalmas lelkiileg és pszichológiailag valaki az ilyen *kiválasztásra*, ha nincs meg a szellemi és fizikai önzetlenség, a tanítvány akár kiválasztott, akár nem, végül is elvész, mint tanítvány.
K.H.
28. Lévén magasztos és *önzetlen*, egész személyiségét ügyébe adja, s nem törődik kényelmetlenségekkel és gyalázattal, amit igazságtalanul fűznek személyiségéhez.
K.H.
29. Eddig csak egy új nap pirkadását pillantottátok meg, de ha megpróbáljátok, K.H. segítségével megláthatjátok a déli napot is, amikor az égbolton legmagasabban jár. De dolgoznotok kell azért, hogy saját elméteken világosságot áraszatok mások elméjébe.
M.
30. Hát sohasem látod meg te, vagy inkább ők, az igazi értelmét és magyarázatát annak a romboló sivárságnak, ami országunkat utolérte és minden országot fenyeget – elsősorban a tiéteket? Az önzés és az elzárkózás (kizárólagosság) ölte meg a mienket, és az önzés és a kizárólagosság öli meg majd a tiéteket.
M.

MÁJUS

RÉSZVÉT

Az emberbarát kötelessége, hogy együtt dolgozzék az árapállyal és segítse a haladás belső kényszerét.

K.H.

MÁJUS

RÉSZVÉT

1. Mert az „emberiség” a legnagyobb árva, az egyetlen kitagadott a földön, kedves barátom. Minden embernek, aki képes egy kissé az önzetlenségre kötelessége, hogy valamit, még ha csak keveset is, tegyen az emberiség jólétéért.
K.H.
2. Szegény, szegény emberiség! A régi mesét juttatja eszembe, amelyik a test és tagjai háborújáról szól: ez esetben is csak önmagával törődik ennek az apátlan-
anyátlan, óriási „árvának” minden tagja. Maga a test pedig, amiről nem
gondoskodik senki, folyton csak szenved, akár hadakoznak egymással tagjai, akár
békében vannak.
K.H.
3. Szemérem és kínjai soha meg nem szűnnek... És ugyan ki hibáztathatja érte –
mint ahogy a ti materialista bölcseleitek hibáztatják – ha ebben az örökös
elszigeteltségben és elhanyagoltságban olyan isteneket termelt ki magából,
„akikhez folyton segítségért kiált, de meghallgatásra nem talál! ... „

„Mivel az ember *csak emberben* reménykedhetik,
Senkit sem hagynék sírni, akin segíthetnék!”

K.H.
4. Az olyan ember, aki nem az emberiség javát helyezi a saját java fölé nem méltó,
hogy *tanítványunkká* legyen, - továbbá nem méltó, hogy tudásban magasabbra
kerüljön felebarátainál.
M.
5. A mágiának éppen az a dolga, hogy természetünket a részvét által tegye emberibbé
az egész emberi nem, és minden élőlény iránt ahelyett, hogy szerető érzelmeink
egyetlen kiválasztott fajra összpontosulnának és korlátozódnának, - de még csak
kevesen... tudjuk annyira felszabadítani magunkat földi kapcsolataink befolyása
alól, hogy különböző mértékben érzéketlenné váljunk az átlag emberiség
magasabb fokú élvezeteivel, érzelmeivel és érdekeivel szemben.
K.H.
6. Te büszke vagy arra, hogy nem vagy „hazafi” – *de én nem*; mert mikor az ember
megtanulja saját hazáját szeretni, éppen azt tanulja meg, miképpen szeresse még
jobban az emberiséget.
K.H.
7. Áraszd szét Atma legistenibb kisugárzásait, amelyek abból az Istenhez méltó
érzelemből fakadnak, vagyis a halandó ember teremtménytársa magasabb, szellemi
kifejeződése iránt érzett szeretetéből. Összpontosítván azokat... találd meg... a
módot, hogyan használd föl a gyakorlatban az emberiség javára a szeretet, a
könyörület, az igazság, isteni irgalom és határtalan önmegtartóztatás „sephiroth”-jait.
S.

8. Annak ellenére, hogy senki sem várhat köszönetet mert az emberiség és az igazság ügyében teszi kötelességét, - mivel végtére is, aki másokért dolgozik, önmagáért is dolgozik – mégis, testvérem, mély hálát érzek irántad azért, amit tettél.
K.H.
9. Amíg csak a végleges felszabadulás újra magába nem vonja az *Egót*, azon legtisztább rokonszenv-érzések tudatában *kell* legyen, amelyet a magasabbrendű művészet esztétikai hatásai váltanak ki, és leglágyabb húrjaival kell felelnie a szent és nemes emberi kapcsolatok hívására.
K.H.
10. Persze minél inkább haladunk a felszabadulás felé, ez annál kevésbé fordul elő, míg végül, mindennek koronájaként, az emberi és pusztán egyéni, személyes érzelmek mind engednek és egyetlen egyetemes érzéssé, az egyetlen igaz és szent, az egyetlen önzetlen és örök érzelemmé olvadnak össze – szeretetté, az *egész* emberiség iránti határtalan szeretetté.
K.H.
11. Utalásom az „emberszeretetre” a legtágabb értelmében veendő és fel akarja hívni a figyelmet „a szív tanának” abszolút fontosságára azzal ellentétben, ami csupán „a szem tana”.
K.H.
12. Volt idő, amikor tengertől tengerig, észak hegyeitől és sivatagjaitól Ceylon pompás erdeiig és lankáiig egy volt a hit, egy volt a hívó szózat – megmenteni az emberiséget a tudatlanság okozta nyomorúságtól. Annak nevében, aki először tanította minden ember összetartozását. Hogy van ez most? Hová lett népünk, és az egy Igazság méltósága?
M.
13. Mindenkinél, aki elkötelezett munkás közöttünk, akár Csohán, akár Csélá, az egyetlen megfontolnivaló az, hogy tehetünk-e valami jót felebarátunkért, akármilyen alacsony sorban legyen is; és még azt sem engedjük meg magunknak, hogy eszünkbe jusson a veszély, vagy valami szégyen, gyalázat vagy igazságtalanság, ami bennünket érhetne. Készen állunk arra, hogy „leköpjenek és megfeszítsenek” naponta nem is egyszer, ha ebből valaki másra igazi jó származhat.
K.H.
14. Mert nagyszerű és nemes dolog az emberiségért dolgozni és jutalma túlterjed ezen a rövid élet-álmon a többi születésbe is.
M.
15. Aki szeretné megtanulni, miképp használhatna az emberiségnek, s azt hiszi, hogy képes mások jellemét megismerni, azzal kell kezdje, hogy megtanulja önmagát ismerni és saját jellemét igazi értéke szerint értelmezni.
M.

16. A nő hivatása az, hogy a jövő okkultistáinak anyja legyen, azoknak, akik bűn nélkül fognak születni. A nők fölemelésétől függ a világ megváltása és üdvözülése. És amíg a nő szét nem töri a szexuális rabszolgaság bilincseit, amelynek öröktől fogva alá volt vetve, a világ nem is sejtheti, milyen is a nő valójában, és mi is a helye a természet gazdaságában.
- K.H.
17. Ha ő (H.S.O.) sokmindenről „nem is tud”, vádlói sem tudnak többet, és igen egyszerű oka van annak, hogy még *nem avatták be*: mind a mai napig fontosabb volt neki a mások java, mint a *saját személyes haszna*.
Azért, hogy másokért dolgozhassék, feladta az előnyöket, amelyek a tartós, komoly tanítványságból azok számára származnak, akik magukat annak szentelik – *és éppen azok fordulnak most ellene*.
- M.
18. A legnagyobb vigasztalás az életben, gyermekem, és egyúttal a legelső kötelesség az, hogy ne bántsunk senkit és vigyázzunk, hogy se embernek, se állatnak ne okozzunk szenvedést.
- K.H.
19. Társulatunk nem pusztán az okkultizmus intellektuális iskolája és a nálunk nagyobbak mondták, hogy aki túl nehéznek találja a másokért való munka feladatát, jobb, ha bele se fog. A világ erkölcsi és szellemi szenvedése fontosabb és nagyobb szüksége van a segítségre és orvoslásra, mint amennyire a tudománynak szüksége van a mi segítségünkre a fölfedezések területén.
- K.H.
20. Kész vagy-e, hogy kivedd a részed a mi nagy emberbaráti munkánkból? Felajánlkoztál a Vöröskeresztnek? Vannak azonban a léleknek olyan betegségei és sebei, testvérem, amelyeket az orvosi tudomány meg nem gyógyíthat. Segítesz-e megtanítani az emberiséget arra, hogy a lélekben betegeknek önmagukat kell meggyógyítani?
- M.
21. ... szükséges a gyakorlatban is alkalmazni Urunk és Mesterünk e magasztos szavait:
„ Oh, Bihkhuk és Arhatok, legyetek barátai az emberi nemnek- testvéreinknek!”
Tudjátok meg mind, hogy aki nem áldozza föl *egy* életét teremtménytársa életének megmentéséért; és aki habozik föláldozni azt, ami több az életénél: *tisztességes nevét és becsületét*, hogy megmentse a *sokak* tisztességes nevét és becsületét, nem méltó a bűnt eltörlő, halhatatlan, felfoghatatlan Nirvánára.
- K.H.
22. Szűnj meg valamely mozgalmat, ügyet, véleményt abban a mértékben megítélni, hogy az mennyire szól hozzád, mennyire elégít ki, vagy mennyire áll veled ellentétben. Inkább azt vizsgálj, mily mértékben tud szolgálatára lenni másoknak szükségük idején.
- K.H.

23. Nem válhattok igazi tanulmányozóivá az Isteni Bölcsességnek, ha egyszersemind nem tevékenykedtek az Isteni Élet szolgálatában. Ahol baj van, ahol szenvedés van, ahol tudatlanság, ahol vizsály van, ahol igazságtalanság van, ahol zsarnokság van, ahol elnyomás van, ahol kegyetlenség van – *ott* van a helye a Társulatunk komoly tagjainak.

K.H.

24. M. jól és igazat beszélt, amikor azt mondta, hogy az emberiség egésze iránti szeretete ihleti őt mind nagyobb mértékben; és ha bárki magára akarja vonni a tekintetét, a szétszóródásra való hajlamot még nagyobb erővel kell legyőznie.

K.H.

25. A *Főnökök* azt akarják, hogy működni kezdjen az „emberiség Testvérisége”, vagyis igazi Egyetemes Testvériség indítását akarják; olyan intézményét, amely világszerte ismertté teszi magát, és a legnagyobb elmék figyelmét vonja magára.

K.H.

26. Ez a kifejezés, hogy „Egyetemes Testvériség”, nem üres szólam csupán. Az emberiség tömegeinek elsődleges igénye van felénk... Az egyetemes erkölcsnek ez az egyetlen biztos alapja. Ha csupán álom, akkor legalább az emberiség nemes álma; és az *igazi adeptus* törekvéseinek célja.

K.H.

27. Harcolj az üldözöttekért, a sanyargatottakért, azokért, akik önfeláldozásuk folytán *gyámoltalanokká* lettek, akár Európában, akár Kínában.

K.H.

28. Hogy mi, a tökéletes önfeláldozás, emberszeretet és isteni jóindulat testetöltött szellemének, valamint a földi szenvedésben elérhető legnagyobb erények birtokosának, az emberek emberének, Gautama Buddhának odaadó követői valaha is megengedjük, hogy a Teozófiai Társulat a *megtestesült önzést* képviselje, s menedéke legyen azon keveseknek, akik nem gondolnak a sokakra, - ez valóban különös elgondolás testvéreim.

A MAHA CSOHÁN

29. Tegye meg minden teozófus csak a maga kötelességét, azt, amit megtehet és meg kell tennie, és akkor hamarosan azt fogjuk tapasztalni, hogy Társulatotok minden ágazatának területén és körülötte szemlátomást csökken az emberi nyomorúság.

30. A T.T. fő célja nem annyira az egyéni aspirációk kielégítése, mint inkább embertársaink szolgálása.

K.H.

31. Megint csak azt mondom, hogy csupán az tarthat igényt titkaink ismeretére, akinek szívében ott az emberiség iránti szeretet, aki teljesen föl tudja fogni az újjáteremtő, gyakorlati testvériség eszméjét. Csak ő, csak az ilyen ember nem fog visszaélni képességeivel, mert nem kell attól tartani, hogy majd önző célokra használja azokat.

M.

JÚNIUS

IGAZSÁG

A Bolygó-Szellem küldetése az, hogy megüsse *az Igazság alaphangját*.
Ha pedig egyszer ez utóbbinak rezgését úgy irányította, hogy zavartalanul végigfut
ama faj láncolatán és a ciklus végéig – amikor a legmagasabb lakott szférák lakója is
eltűnik bolygónk felszínéről, egészen a „hús” következő „feltámadásáig”. A primitív
igazság rezgéseit nevezik a ti bölcselőitek „velünk született eszméknek”.

K.H.

JÚNIUS

IGAZSÁG

1. Az egyetlen cél, ami felé törekedni kell, az *ember* állapotának megjavítása oly módon, hogy fejlődésének különböző fokaihoz mértén és az országhoz alkalmazva, amelyben lakik, s amelyhez tartozik, hirdetjük neki az igazságot. K.H.
2. Az *igazság* nem visel védjegyet és nem szenvedhet a névtől, amelyen hirdetik, ha a mondott célt eléri. K.H.
3. *Egyedül csak az ezoterikus bölcsélet*, az embernek szellemi és lelki összeolvadása a Természettel, hozhatja létre az alapvető igazságok kinyilatkoztatásával azt az oly erősen kívánt közbenső állapotot a két szélsőség: az emberi önzés és az isteni önzetlenség között és vezethet végül is az emberi szenvedés enyhítésére. K.H.
4. Ti önkéntes munkások vagytok az Igazság Birodalmában, és mint ilyenek, nem szabad akadályokat megtűrnötök az odavezető utakon. K.H.
5. Egyelőre még nem sajátítottad el a módot, amelyen megkülönbözteted az igazat a hamistól, mert még nem fogtad fel a burkokról szóló tanítást. K.H.
6. A Páholy jól ismeri testvérünk tehetségét és éppen az analizáló okoskodás képessége, valamint testvérünknek az a hatalmas tehetsége, hogy látszólagos ellentmondások holt betűiből igazságokat képes kivonni készlet minket arra, hogy kényes küldetésének betöltése tekintetében bízunk szellemi intuícióiban. S.
7. Szegény, szegény emberiség, mikor lesz a tiéd az egész hamisítatlan Igazság! Íme a „kiváltságosok” mindegyike azt mondja: „Csak nekem van igazam!”... De honnan ez a makacs megfélekedése arról a fontos tényről, hogy van még számtalan más oldal is azon egyetlen oldal előtt és után, amelyet a „látnokok” mind még alig tanultak meg kibetűzni? Miért van az, hogy azok a „látnokok” mind azt hiszik, hogy ők az Igazság alfája és omegája? K.H.
8. Ne feledjétek el, hogy az emberiség nyomorúsága mindama napig nem fog csökkenni, amíg az emberiség jobbik fele az igazság, az erkölcs és az egyetemes emberszeretet nevében le nem rombolja hamis istenei oltárait. K.H.
9. Az igazság sohasem jön úgy, mint a betörő, vasrácsos ablakokon, vagy vaspántos ajtókon át. K.H.

10. Ha a tanítvány visszaél tudásával, ez mindig visszahat a beavatóra is; azt hiszem, ti még nem is tudjátok, hogy amikor az Adeptus megosztja titkait valakivel, egy hajthatatlan törvény értelmében késlelteti saját haladását az Örök Békesség felé...már közhelynek találjátok, hogy *valakinek fizetnie* kell mindenért és minden igazságért, és ebben az esetben *mi* fizetünk.
- K.H.
11. Mi dolgozunk és vesződünk, s engedjük, hogy cséláink ideig-óráig *meztévesztés áldozatai legyenek*, de ezzel csak módot nyújtunk nekik arra, hogy azután ne legyenek meztéveszthetők, és nemcsak ebben, hanem sok jövőendő életükben is meglássák a hamisság és a hazugság kártékonyosságát.
- K.H.
12. Mi voltunk a bűvárok és az úttörők, s a tudomány embereinek csak le kell aratniuk, amit mi vetettünk. A mi hivatásunk, hogy alámerüljünk, és felszínre hozzuk az igazság gyöngyszemeit; az ő hivatásuk pedig az, hogy megtisztítsák, és a tudomány ékszerébe illesszék azokat.
- K.H.
13. Ha erőfeszítéseitek révén a világ csak egyetlen betűt is megtanul az Igazság ábécéjéből, az Igazságból, amely hajdan az egész világot áthatotta – jutalmatok nem marad el.
- K.H.
14. Igyekeztek jóságos rábeszéléssel, és ha nem is hozzánk, hanem az igazsághoz való hűségre hivatkozással véget vetni minden hamis nézetnek, *amit csak találtak*. Éreztessétek meg *mindezekkel* az emberekkel, hogy nekünk nincsenek kedvenceink, hogy mi nem a személyeket szeretjük, hanem jó tetteiket, és az egész emberiséget.
- K.H.
15. Ne alacsonyítsd le az igazságot azzal, hogy vonakodó elmékre erőlteted.
- K.H.
16. Merőben mellékes az is, vajon a T.T. „London Lodge”-jének tehetséges elnöke tiszteli-e azokat a szerény és ismeretlen egyéneket, akik a tibeti Jó Törvény élén járnak...inkább az a kérdés, vajon a szóban forgó hölgy megfelel-e a célnak, amely mindnyájunk szívügye, t.i. annak, hogy az ezoterikus tanok segítségével terjedjen az IGAZSÁG bármilyen vallás révén is, és megsemmisüljön a durva anyagiasság, a vak előítélet és kétkedés.
- K.H.
17. Ne kételkedj, barátom: „rendíthetetlen szikláinknak” csakis a csúcsáról, és nem a lábánál lehet meglátni a teljes Igazságot, végigtekintve az egész végtelen látóhatáron.
- K.H.

18. Negyedszázadnál is tovább éjjel-nappal azon dolgoztam, hogy megtartsam helyemet azon láthatatlan, de fáradhatatlan hadsereg soraiban, amelyik olyan feladatra készül és munkálkodik, ami más jutalmat nem hozhat, mint az emberiség iránt megtett kötelesség tudatát. Amikor pedig utamon veled találkoztam, megkíséreltem – ne félj – nem azt, hogy besorozzalak, mert ez lehetetlen lett volna, hanem egyszerűen csak felhívjam a figyelmedet, felkeltsem kíváncsiságodat, ha nem is nemesebb érzéseidet, az egyetlen és egyedüli igazság iránt.
- K.H.
19. Csak azoknak engedjük meg, hogy velünk tovább kapcsolatban legyenek, akik bebizonyították, hogy jöjjön bármi, hívek önmagukhoz és az Igazsághoz.
- K.H.
20. A véleménykülönbségnek már leghalványabb árnyéka is a gyűlölet csípős ostorával fegyverzi fel ugyanazon igazság egyébként komoly és őszinte keresőit testvéreik ellen, akik éppoly őszintén és komolyan keresnek. Elferdített igazságok e megtévesztett áldozatai elfeledik, vagy tán soha nem is tudták, hogy a disszonancia a világegyetem harmóniája.
- K.H.
21. Boldog az, akinek szellemi meglátásai folyton fülébe suttogják az igazságot! E meglátások alapján ítéld meg azokat, akiknek velünk közvetlenül dolguk van, ne pedig a dolgokról való saját világias fogalmaid szerint.
- K.H.
22. Valamely tévedésnek az a legjobb ellensúlyozása, ha becsületesen és nyílt elmével megvizsgáljuk az összes szubjektív és objektív tényeket.
- K.H.
23. E könyv (*A Titkos Tanítás*) értékesebb mű, mint elődje; rövid foglalata az okkult igazságoknak, amelyek hosszú évekre felvilágosítás és okulás forrásává teszik a komolyan tanulmányozó számára.
- K.H.
24. Mivel az általunk közreadott tan az egyedüli igaz tan, olyan bizonyítékokkal támogatva, amelyeket hajlandók vagyunk közreadni, végül is diadalmaskodni fog, mint minden más igazság. Szükséges azonban lassanként bevezetni, s elméleteit, melyek megdönthetetlen tények azok számára, akik tudnak, a modern exakt tudomány által szolgáltatott bizonyítékokkal megerősíteni s általuk igazolni.
- A MAHA CHOCHAN
25. Vannak olyanok - még angol tudományos körökben is, - akik készek elismerni, hogy tanításaink összhangban állnak a saját kutatásaik eredményeivel és haladásával, s nem zárkóznak el az emberiség szellemi szükségleteihez való alkalmazásuktól. Meglehet, hogy az lesz a feladatod, hogy elvesd közöttük az igazság magvait, és utat mutass.
- K.H.

26. Ez azt a szent kötelességet rója reátok, hogy oktassátok a nyilvánosságot és lassanként megnyitva szemüket, az igazság jövődő lehetőségeire készítsétek elő őket.

K.H.

27. Be kell bizonyítanotok rosszakaróitoknak és ellenségeiteknek, hogy ügyetek erős és mivel lábát az igazság szikláján vetette meg, semmiféle ellenállás, bármilyen erős legyen is, meg nem akadályozhatja haladását, ha mindnyájan egyek vagytok, és összhangban cselekszettek.

K.H.

28. A megalázó babona és a még megalázóbb, durva materializmus között az igazság hófehér galambjának alig van helye ahol fáradt, nem szívesen látott lábát megpihentesse.

A MAHA CHOCHAN

29. A világ rossz erkölcsi helyzete világos bizonyossága annak, hogy a vallások és a filozófiai rendszerek – a *civilizált* fajoké elsősorban – nem ismerik az IGAZSÁGOT. De kell legyen valahol egy helytálló megoldás. S ha tanainkról kiderül, hogy ezt nyújtani tudják, akkor a világ hamarosan belátja, hogy *ez* az igazi bölcsélet, az igazi vallás, az igazi világosság, amely az *igazság* birtokában csakis az igazságot hirdeti.

A MAHA CHOCHAN

30. Az igazság egyik hírnöke és egyik prófétája sem jutott el a teljes győzelemig életében, még maga Buddha sem.

A MAHA CHOCHAN

JÚLIUS

ODAADÁS

Lehet, hogy a világ népességéhez képest kevesen vagytok, de a szellemi erő és hatalom nem a számoktól függ, hanem az izzó őszinteségtől.

JÚLIUS

ODAADÁS

1. Egy olyan személyért, aki egész életét a mi szolgálatunknak és a szívünkön viselt ügy szolgálatának szentelte, a legkevesebb, amit megtehetünk az, hogy testét és egészségét megőrizzük akkorra, amikor újra szüksége lehet rá... mert ez *mindannyiunk* kívánsága. Inkább vesszen a Teozófiai Társulat, semmint hogy hálátlanok legyünk H.P.B.-hez.
M.
2. Maha Sahib utasítására közlöm veled, hogy *hited szerint* - segítséget fogsz kapni.
H.
3. Hidd el nekem hű barátom, hogy *semmi más*, csak a teljes bizalom bennünk, és ha nem is bölcsességünkben, de legalább jószándékunkban, ha nem is mindentudásunkban – mert olyan nem található e világon – de legalább előrelátásunkban – csak ez segítheti át az embert a maga hazug álmvilágából a mi világunkba, az Igazság világába, a pusztaság és tények világába.
K.H.
4. Odaadásodért és önzetlen munkádért *folyton* kapod a segítséget, még ha nem is veszed észre.
K.H.
5. A „Mesterekről” szóló álszent frázisokat csöndesen, de határozottan abba kell hagyni. Legyen minden odaadás és szolgálat csak ama Legmagasabb Szellemé, amelynek mindenki része.
K.H.
6. Meg kell tanulnod, hogy amíg a Teozófiai Társulatban lesz három olyan ember, aki érdemes a mi Urunk áldására, addig az el nem pusztítható.
M.
7. A bizalmatlanság és az előítélet ragályos.
K.H.
8. Aki nem törődik önmaga megbecsülésével, sem az elismert és érvényben lévő becsületkódexszel, ha arról van szó, hogy valamely méltó ügyet védelmezzen, az egy napon úgy találhatja, hogy ezáltal elérte a legmagasabbrendű törekvéseit.
K.H.
9. Benne (H.S.Olcott-ban) *minden körülmények között* megbízhatunk és jóban - rosszban számíthatunk hűséges szolgálatára. Kedves testvérem, az én szavam a pártatlan igazság visszhangja. Ugyan hol lelünk másutt hasonló odaadásra? Ő az az ember: aki sosem kérdez, hanem engedelmeskedik; aki lehet, hogy túlbuzgóságból számtalan hibát követ el, de sohasem vonakodik jóvátenni hibáját még a legnagyobb megalázkodás árán sem; akinek véleménye szerint a kényelem, sőt maga az élet is olyasvalami, amit vidáman kockára lehet tenni, amikor csak szükséges; akinek minden élelem jó, sőt megvan nélküle is, aki minden ágyban tud

aludni, mindenütt tud dolgozni, bármelyik kasztonkízüvel barátságot tud kötni és bármily nyomorúságot el tud viselni az ügy érdekében.

K.H.

10. Sohase felejtsd el, hogy sürgetésed nélkül is megtörténik érted minden, ami csak és amikor csak szükséges; sohasem kell tehát magadnak kérned, vagy javasolnod.

K.H.

11. Igaz, hogy hosszú hónapokon át és sokféleképpen dolgoztál az ügyért szüntelenül; de ha *mi nem is mutattuk soha, hogy tudomásunk van arról, amit cselekedtél...* ne gondold, hogy háládatlanok lennénk, vagy szándékosan, vagy egyébként is semmibe vennénk, amit tettél, mert ez a valóságban nincs így.

K.H.

12. Testvérem bölcsen teszi, ha nem hagyja hitének tiszta lángját oly bizonytalanul lobogni, mint a viaszgyertya silány tüzét. Hite megmenti őt és legszebb reményeit koronázza meg.

S.

13. Az igazságba vetett buzgó hit a tudatlanság és előítélet hegyeit is meg tudja mozdítani.

14. Légy igaz, őszinte és hűséges. Dolgozz az ügyért, és áldásunk mindig rajtad lesz. De, ha kételkedel és elfelejted szent fogadalmad, a büntudat és a bánat sötétségében fogod megbánni.

K.H.

15. Ám mindenesetre úgy jöjjön, ahogy a tanítvány megy mesteréhez, és feltételek nélkül; vagy várjon, mint olyan sok más, és érje be a tudás azon morzsáival, amelyek éppen útjára esnek.

K.H.

16. Röviden, úgy találtatott, hogy hiányzik belőle az ami a jelöltben a siker első feltétele – a rendíthetetlen hit, ha már egyszer meggyőződése tudáson alapszik és abban meggyökeredzik, nem pedig bizonyos tények pusztá elhívésén.

K.H.

17. Ha okkult tanulmányaidat és irodalmi működésedet folytatni akarod, tanulj inkább az Eszméhez hűséges lenni, semmint az én szerény személyemhez.

K.H.

18. Most jobban, mint valaha, nem bízom másban, mint a szerencsétlen, boldogtalan T.T. néhány rendíthetetlen munkásában.

K.H.

19. Higgyél testvérem, és talán mikor legkevésbé várod, akkor tárul fel olyan dicső látomás szemed előtt, amely a közönséges halandót elvakítaná.

S.

20. Bízál lelked erejében és törekvéseidet siker koronázza. M.
21. D-nek kétségtelenül van sok hibája és gyöngesége, akár a többieknek. Ő azonban önzetlen odaadással viseltetik irántunk és az ügy iránt. K.H.
22. Bármi jöjjön is, nincs arra engedélyünk, hogy tudásunkat és tudományunkat orvosságul ajánljuk fel a gyanú ellen, vagy az embereknek a gyanúból való kigyógyítására. Mindenkinek a maga számára kell azokat elnyernie. Aki nem a saját lelkében és önmagában találja meg igazságainkat, annak édeskevés esélye van sikerre az okkultizmus terén. K.H.
23. Mi embereket keresünk, nem ceremónia-mestereket, odaadást várunk, nem pedig az előírások pusztá betartását. K.H.
24. De, ha hű maradsz és hűségesen kitartasz a Teozófiai Társulat mellett, számíthatsz segítségünkre, és számíthatnak a többiek is olyan mértékig, amelyet megérdemelnek. K.H.
25. Tanítványaimnak sohasem szabad kételkedniük, sem meggyanúsítaniuk, sem megbántaniuk a mi megbízottainkat tisztátalan gondolatokkal. Cselekvésmódunk különös és szokatlan és nagyon is gyakran alkalmas arra, hogy gyanakvást keltsen. Ez utóbbi kelepce és próbatétel. K.H.
26. Mikor fogsz már feltétlenül hinni, legalább a szívedben, ha nem is bölcsességemben, amire vonatkozóan nem tartok igényt az elismerésedre? Roppant kínos látni, amint olyan sötét útvesztőben vándorolsz, amelyet saját kételeyekkel teremtettél, sőt amelynek minden kijáratát a saját kezdeddel zárod be. K.H.
27. Egyetlen egynek a munkája sem fog hiábavalónak bizonyulni azok közül, akik megpróbálták előbbre vinni a Társulat munkáját, bármily tökéletlenek és hibásak voltak is módszereik és eszközeik. K.H.
28. Vannak azonban megbízottaink – az elérhető legjobbak. Ezek között fő megbízottunk az utolsó 30 évben az a személyiség volt, akit a világ H.P.B.-nek ismert (de mi másnak...)
Mivel munkánkhoz való hűsége állhatatos maradt és szenvedéseket is hozott rá, sem én, sem pedig társaim a Testvériségben nem hagyjuk el őt, sem le nem váltjuk. Amint már egyszer megjegyeztem, a *hálátlanság* nem tartozik bűneink közé. K.H.

29. Mindenkinnek, akit illet – a tiszteletreméltó és kételkedő társaságnak.

Oktalan az a szív, amely kételkedik létezésünkben, vagy az erőnkben, melyeknek közösségünk időtlen idők óta birtokában van! Bár megnyitnátok szíveteket az áldott igazság befogadására és elnyernétek az Arhat-fok gyümölcseit, ha nem is ebben, de majd egy új és jobb születésben.

Ki van mellettünk – feleljetek!

M.

30. A munkát még az is nehezíti, hogy ezen a téren magányos munkás vagyok és az is maradok, amíg feljebbvalóimnak nem tudom bebizonyítani, hogy legalább Te komolyan veszed a dolgot; hogy igen komolyan gondolod.

K.H.

31. Kedves uram, mi sem akarjuk, hogy az emberek vakon hozzánk rohanjanak, sem pedig arra nem vagyunk hajlandók – még azért a lehetőségért sem, hogy a legmagasabb társadalmi osztályból megnyerjünk magunknak követőket – hogy kipróbált barátokat elhagyjunk, olyanokat, akik inkább elviselik, hogy bolondnak tartsák őket, semmint hogy felfedjék azt, amit azzal a szent fogadalommal tanulhattak meg, hogy csak engedély alapján fedik fel.

K.H.

AUGUSZTUS

TISZTASÁG

Az okkultizmussal nem jó tréfálni. Az *mindent* kíván, vagy semmit.

K.H.

AUGUSZTUS

TISZTASÁG

1. Magunk megtisztításának folyamata nem egy pillanat munkája, sem néhány hónapé vagy évé – akár életek sorozatára is kiterjedhet.
K.H.
2. Sok mindent el kell felejtened. Néped szűkkeblű előítéletei jobban megkötnék, mint gyanítod. Türelmetlenné tesznek azokkal az apró vétségekkel szemben, amelyeket ... mások a te mesterként illem-mértéked ellen elkövetnek, és arra hajlamosítanak, hogy szem elől téveszd a lényegeset. Még nem tudod lemérni a különbséget a belső tisztaság és a „külső műveltség” között.
K.H.
3. Miért vagy ilyen lagymatag kötelességed teljesítésében? A barátság, személyes szeretet és a hála kétségtelenül nemes érzelem, de a fejlődéshez, ami után sóvárogsz, csak a kötelesség vezet.
K.H.
4. Az okkult tudomány féltékeny úrnő és a saját vágyaink kielégítésének még az árnyékát sem tűri meg.
K.H.
5. Mindenkinek, aki velünk kapcsolatba kerül, aki arra vágyik, hogy többet tudjon meg rólunk, alá kell vetnie magát, hogy próbára tegyük és próbaidőt szabjunk eléje.
K.H.
6. Figyelmeztetek barátom, hogy nem ez az utolsó próbatétel. Nem én teremtem a próbákat, hanem *te magad* azzal, hogy a világosságért és az igazságért harcolsz a világ sötét befolyásai ellen.
K.H.
7. Légy igaz, légy hű fogadalmaidhoz, szent kötelességedhez, hazádhoz, saját lelkiismeretedhez.
K.H.
8. Számunkra a törvény az *törvény*, és semmiféle hatalom sem vehet rá, hogy kötelességünkből csak egy hajszálnyit is engedjünk.
K.H.
9. Légy azzal tisztában barátom, hogy a társadalmi jellegű vonzalmak alig, vagy csak igen kevéssé befolyásolhatják az igazi adeptust kötelessége teljesítésében. Amily mértékben emelkedik a tökéletes adeptusság felé, olyan mértékben gyöngülnek előző énjének vonzalmai és ellenszenvei: ... az egész emberiséget a szívébe fogadja és egynek tekinti.
M.

10. Szegény asszony természeténél fogva igen jó és erkölcsös; de éppen tisztasága az, ami oly szűk, oly *prebiteriánus* jellegű, ha szabad e szót használnom, hogy sehol másutt nem képes önmaga tükörképét meglátni, csak saját *Énjében*. Egyedül csak ő *jó és tiszta*. Mindenki más gyanús és gyanakszik is mindenkire. K.H.
11. A tanítványság felfedi a belső embert és a szunnyadó hibákat éppúgy előhozza, mint a szunnyadó erényeket. A lappangó hiba tevékeny bűnöket hoz létre és gyakran elmebaj követi... Legyetek tiszták, erényesek, és éljeteztek szent életet, akkor meg lesztek védve. De ne feledjétek, hogy aki nem olyan tiszta, mint egy kisgyermek, az jobb, ha békében hagyja a tanítványságot. K.H.
12. Olyan vagyok amilyen voltam; és amilyen voltam és vagyok, valószínűleg olyan is maradok – rabszolgája a Páholyom és az emberiség iránti kötelességemnek; nemcsak azt tanultam, hanem magam is azt kívánom, hogy az egyének iránti előszeretetet alárendeljem az emberi nem iránti szeretetnek. M.
13. Haladéktalanul vidd át a gyakorlatba jó szándékaidat, ne hagyd, hogy csak egy is közülük pusztán szándék maradjon – és eközben ne várj semmi jutalmat, de még elismerését sem a jónak, amit teszel. A jutalom és az elismerés benned van és elválaszthatatlan tőled, mivel egyedül csak Belső Éned tudja azokat igazi fokukon és értékükön méltányolni. K.H.
14. Az okkultizmusban alapelv, hogy minden hiábavaló szó éppúgy feljegyeztetik, mint a jelentőségteljes. K.H.
15. Az *abszolút igazság* nem tesz különbséget a sok és a kevés között. K.H.
16. A földi szeretet tisztasága megtisztít és előkészít az Isteni Szeretet átélésére. S.
17. Ha ki akarod nyitni a misztérium kapuit, nemcsak feddhetetlenül becsületesen kell élned, hanem meg kell tanulnod megkülönböztetni egymástól az igazságot és a hamisságot. K.H.
18. Mi mindig a *belső* embert kívánjuk és meg is kapjuk, amikor csak a feladatok elvégzésére felajánlja magát. M.
19. Az ember Atma-ja tiszta és éppoly magasrendűen spirituális maradhat akkor is, ha fizikai testtel van összekapcsolva; miért ne maradhatna két testben élő két lélek között is éppoly tiszta és szeplőtlen testeik mulandó földi egyesülése ellenére is? S.

20. Számomra azonban első az én Mesterem iránti kötelességem. És hadd mondjam meg neked, hogy számunkra a kötelesség fontosabb, mint bárminő barátság, sőt szeretet; mert e maradandó elv nélkül, eme szét nem málló, oly sok ezredéven át összetartó kötőanyag nélkül a természet nagyszerű titkainak szétszórt őrzői - Testvériségünk, sőt tanításunk maga is - már régen felismerhetetlen atomokká morzsolódott volna szét.
- K.H.
21. Egyszer s mindenkorra választanod kell: vagy kötelességedet a Testvériség iránt, vagy pedig saját személyes elgondolásaidat.
- „AZ ÖREG ÚR”
22. Eljött az ideje, hogy lefektessétek ama szigorúan szabályozott magatartás alapjait – az egyénben és a közösségben egyaránt – amely nem lankadó éberséggel megőrzi a tudatos és az öntudatlan tévedéstől.
- K.H.
23. Ezt alantasainkra, a szolgálatunkra álló *dugpákra* bízunk és egy időre *szabad kezet* adunk nekik abból az egyedüli célból, hogy felszínre hozzák a cséla egész belső természetét, amelynek legtöbb zuga és szöglete sötétben és örökre rejtve maradna, ha nem adatnék alkalom, hogy ezeket a zugokat egymás után kifürkésszék.
- K.H.
24. Azonban *tekints a jövőbe*; legyen gondod arra, hogy a kötelesség szüntelen teljesítése, a jól fejlett intuíció irányítása mellett, biztosan tartsa az egyensúlyt.
- K.H.
25. Csekélységnek tűnik neked talán, hogy a múlt évet csupán „családi kötelességek” töltötték ki? De ugyan adhat-e valami több okot a dicséretre, vagy van-e annál jobb fegyelmező gyakorlat, mint a kötelesség teljesítése minden nap és minden órában?
- K.H.
26. A teozófus kötelessége hasonlatos a földművelőéhez: a barázdákat megvonni amilyen jól csak tudja és elvetni a magot; az eredmény a természet dolga, a természet pedig a törvény rabszolgája.
- K.H.
27. Aki azt szeretné, hogy magasabb tanításokat kapjon, legyen szívvel-lélekkel *igazi* teozófus, nem pedig csak látszatra.
- K.H.
28. Egyikünknek sem szabad veszélyeztetnie valamely ügyet, amelynek előmozdítása az önös szempontoknál sokkal előbbrevaló.
- K.H.

29. Hidd el nekem „tanítványom”, hogy az a férfiú vagy nő, akit a Karma kicsiny és egyszerű kötelességek, áldozatok és szeretetnyilvánítások közepébe helyezett, ezeknek hű teljesítésével fölemelkedhetik az egész emberiség iránti kötelesség, áldozathozatal és könyörület magasabb fokozataira.

K.H.

30. Igazad van: sokkal érdemdúsabb a kötelességünket a jutalomra várás nélkül végezni, mint előre alkudozni a tetteinkért járó fizetségért.

M.

31. Az Adeptus egy kutató nemzedéknek ritka virága; s hogy azzá legyen, lelke belső parancsának kell engedelmessé válnia, tekintet nélkül a világi tudomány, vagy az okosság óvatos meggondolásaira.

K.H.

SZEPTEMBER

EGYÜTTÉRZÉS

Mondhatom, az „Öreg Hölgy” táviratai olyat ütnek az emberen, mint egy parittyából hajított kő. Tehettem-e egyebet, mint hogy jöttem? Hiábavaló lett volna a távolból érvelni valakivel, aki sötét kétségbeesésében és az erkölcsi ziláltság állapotában van. Úgy határoztam tehát, hogy kilépek sok éves visszavonultságomból és rászánok némi időt, hogy amennyire tudom, vigasztaljam.

K.H.

SZEPTEMBER

EGYÜTTÉRZÉS

1. Biztosra veheted, hogy személyes jókívánságaim mindig veled lesznek. És, ha néha-néha munkád közben valóban szükséged lenne a segítségre, amit egy boldog gondolat adhat, igen valószínű, hogy be fog hatolni fejedbe.
K.H.
2. Remélem, legalább te megérted, hogy mi (vagy legtöbbszörünk) korántsem vagyunk olyan szívtelen, erkölcsileg kiszáradt múmiák, mint amilyenek némelyek képzelnek.
K.H.
3. Az egység mindig erőt ad: és mivel az okkultizmus napjainkban „veszett reménységhez” hasonlít, az egyesülés és az együttműködés nélkülözhetetlen. Az egység valóban az életerők és magnetikus erők összpontosítását jelenti az előítélet és a fanatizmus ellenséges áramlatai ellenére.
K.H.
4. Áldjon meg téged az Isten, és a kétségbeesés fekete óráiban gondolj reám, Testvérem, és én veled leszek.
S.
5. Tegnap egész álló nap követtelek Testvérem. Együttérzésem veled volt.
S.
6. Egy jószándékú és rokonszenvező lény pusztja jelenléte közöttetek magnetikusan segíthet nektek.
K.H.
7. Vajon amíg alusztok, közlekednek-e veletek valóban, akiket szerettek? A veszély vagy az erős együttérzés óráiban szellemetek, mivel egyazon gondolatáramon rezeg – s ez ilyenkor valami szellemi távirányító vezetéket létesít testetek között – találkozhat és kölcsönösen nyomot hagyhat emlékezetetekben.
K.H.
8. *Az erős akarat teremti* és a rokonszenv vonzza még az adeptusokat is, pedig az ő törvényeik a be nem avatottakkal való érintkezéssel ellentétesek.
K.H.
9. Sikeres haladáshoz az okkult tudományokban olyan erős magnetikus, de mégis különböző és ellentétes pólusú erők, "affinitások" szükségesek, amelyek egy uralkodó eszme köré összpontosulnak. Ami egynek nem sikerül, azt többen együtt véghezvihetik
K.H.

10. Együttérzésedet inkább bővítsd, mint szűkítsd; ahelyett, hogy még
összebb zsugorítanád vonzódásod körét, inkább próbáld meg
azonosítani magad embertársaiddal.
K.H.
11. Mindenki könnyen megértheti, hogy a sajátos fizikai, erkölcsi és értelmi adottságok
igen különböznek mind a jelöltekénél, mind az adeptusoknál. Ennél fogva az
oktatónak a saját adottságaival minden esetben alkalmazkodnia kell a tanítvány
adottságaihoz, s ez szörnyű igénybevétellel jár, mert a siker elérése érdekében a
legszorosabb kapcsolatot kell létrehoznunk a kiképzettel.
K.H.
12. És minthogy minél nagyobbak az Adeptus képességei, annál kevesebb benne az,
ami közös a világiakkal, akik gyakran a külvilág kisugárzásaival telítetten
közelednek hozzá, az önző, durva tömeg azon állatias kisugárzásaival, amelyektől
annyira borzadunk. Minél régebben él már távol a világtól és minél inkább
megtisztult már ő maga, annál nehezebb az önként vállalt feladat.
K.H.
13. Csak azokkal tudok dolgozni, *akik velünk együtt akarnak dolgozni.*
K.H.
14. Ha akartok, nagy idősebb testvérek lehettek, védelmezhetitek a nálatok
fiatalabbakat, áldólag terjeszthetitek fölérjük gyöngéd, bölcs és erős részvételüket és
mind többet adhattok, amint mindjobban lemaradnak mögöttetek az Élet
országútján azok, akik igényt tarthatnak részvételükre. Legyetek nagyon gyöngédek
a kisgyermekhez, de még gyöngédebbek mindazokhoz, akik eltévelyednek, mert
még keveset ismernek a bölcsességből; és még gyöngédebbek az állatokhoz, hogy
ösvényük következő szakaszára a szeretet, nem pedig a gyűlölet kapuján át
lépjének. Ápoljátok a virágokat és a fákat is. Egy a véretek, egy az eredetetek, egy
a célotok mindnyájatoknak. Ismerjétek *meg ezt az igazságot és éljétek is.*
JUBILEUMI
15. Közismert mondás, hogy egy összeillő pár „összenő”, úgyhogy erős hasonlatosság
keletkezik arcuk vonásai és lelkük között is. De tudod-e, hogy az Adeptus és a cséla
– a Mester és a tanítvány – között lassanként még szorosabb kötelék keletkezik;
mert a lelki érintkezés tudományosan van szabályozva. A férj és a feleség között
azonban a természet segítség nélkül marad magára.
K.H.
16. Amint a víz a teli tartályból átfolyik az azzal összekötött üres tartályba, és amin
telőbb-utóbb elérnek egy közös szintet aszerint, hogy milyen széles a kettőjük
közötti vezeték, úgy folyik az Adeptus tudása a csélába és az adeptusi szint elérése
a cséla befogadóképességétől függ. Ugyanakkor pedig a cséla, mivel egyéniség és
külön fejlődő lény, öntudatlanul átadja mesterének saját felhalmozott
mentalitásának minőségét. Az ő tudását mestere teszi magáévá.
K.H.

17. Sem parancsolni nem fogok neked, sem nem hipnotizállak, sem nem irányítalak.
De láthatatlanul, és amikor talán – mint oly sok más – oda jutottál, hogy nem hiszel többé létezésben, figyelni fogom pályafutásodat, és veled érzek küzdelmeidben.
K.H.
18. Bárminemű baj telepedne rád, ne feledd, hogy veled vagyok.
M.
19. A természet a magnetikus vonzás finom szálaival kötötte össze birodalmának minden részét és még egy csillag és egy ember között is van bizonyos kölcsönhatás. A gondolat gyorsabban fut, mint az elektromos áram és gondolatod, ha tiszta szándékkal bocsátod el magadtól, megtalál engem, aminthogy az enyém is megtalál és megtalált már téged és sokszor hagyott már nyomot az elmédben.
K.H.
20. Nagyon sajnálom, de nincs jogom magamat egy vagy több személyhez a személyes rokonszenv és becsülés kötelékeivel oly erősen hozzákötni, hogy mozdulataimat megbénítsák s képtelen legyek a többieket mostani hitüknél valami nagyszerűbbhöz és nemesebbhez elvezetni.
K.H.
21. Egyikőtök sem lehet annyira vak, hogy azt képzelje, most van először dolga a Teozófiával. Bizonyára belátjátok, hogy ez ugyanannyi volna, mintha azt mondanánk, hogy hatások jönnek létre okok nélkül. Tudjátok meg tehát, hogy most tőletek mindnyájatoktól függ, vajon ezentúl egyedül küzdtek-e a szellemi bölcsességért ebben és a következő életben, vagy pedig a mostani társaitokkal együttesen és a kölcsönös együttérzés és törekvés által segítve egymást. Áldásom mindenkire – aki megérdemli.
K.H.
22. Azt gondoljátok, hogy az igazságot egyedül csak a ti kedvetekért mutatták meg nektek? Hogy mi a századok csendjét csak egy maroknyi álmodozó kedvéért törtük meg? Karmátok egybefutó szálai valamennyiteket ebbe a Társulatba, mint közös gyújtópontba vontak, hogy mindnyájan segítsetek kimunkálni az elmúlt életekben megszakadt kezdeményezések eredményeit.
K.H.
23. Csak az a haladás, amit az ember a titkos tudásban az alapelemektől kezdve tesz, vezet el lassanként oda, hogy megért bennünket. Csak így és nem másként keletkezhetik szoros kapcsolat megerősítvén és kifinomítván az intelligens emberek közötti együttérzés titokzatos kötelékeit. Azok az intelligens emberek az egyetemes Léleknek és magának a kozmikus Léleknek az időlegesen elszigetelt töredékei.
K.H.
24. Csak, ha ez már megvan, akkor szolgálhatnak ezek a felébredt rokonszenvek arra, hogy valóban összekössék az EMBERT... azzal az erős lánccal, amely az anyagi és Anyagtalan Kozmoszt egymással összekapcsolja – a múltat, a jelent és a jövőt – és annyira serkentsék felfogó képességét, hogy világosan megértse nem csupán az összes anyagi, hanem a szellemi dolgokat is.
K.H.

25. Ó szegény, csalódott barátom, bár haladtál volna már oly messzire az ÖSVÉNYEN, hogy ne gátolhatná meg az anyag ezt az egyszerű gondolatátvitelt, elmédnek a mienkkel való egyesülését – amit pedig a saját magad által előidézett gátlások akadályoztak meg! Sajnos oly nagyfokú a nyugati elme öröklött és szerzett durvasága..., hogy most már majdnem lehetetlen mindegyikük számára megérteni, vagy számunkra az ő nyelvükön kifejezni az Okkult Kozmosz finom és látszólag eszményi gépezetét. Az európaiak ezt a képességet tanulmányozással és meditációval bizonyos fokig elsajátíthatják ugyan, de ez minden.

K.H.

26. Lévén ő Ellora szülöttje, magának kell kiharcolnia jogait... A félelmetes megpróbáltatás végső eredményei tőle és csakis tőle függenek, valamint attól, hogy mennyi együttérzést kap két testvérétől... attól, hogy milyen erős és hatékony az az akarat, amelyet mindketten neki küldenek, bárhol is van. Tudd meg, óh Testvérem, hogy az ilyen akaraterő, ha őszinte szeretet erősíti, áthatolhatatlan pajzzsal veszi majd őt körül, erős védőpajzzsal, melyet két halhatatlan lélek tiszta jókívánságainak egyesülése alkot, - s amelynek hatékonysága arányos azon kívánságuk erősségével, hogy őt győzedelmeskedni lássák.

S.

27. Bízatok önmagatokban, mint ahogy Mi is bízunk mindegyikötökben, mert nincs egyetlen olyan tagja sem a Társulatnak, akinek ne volna velünk kapcsolata, vagy akinek segítségére ne volna szükségünk. Mi másért választottunk volna mindegyikötöket, mint azért, mert szükségünk van reátok? Nektek szükségetek van egymásra, nekünk pedig mindnyájatokra."

K.H.

28. Már mint egyszeri tagnak is, de még sokkal inkább mint tisztviselőnek, tanulnod kell, hogy taníthass, spirituális tudást és erőt kell szerezned, hogy a munka biztos támasza lehess és a tudatlanság szomorú áldozatai megtanulhassák tőled kínjaik okát és gyógy módját.

K.H.

29. Őrizkedj tehát a könnyörtelenségtől, mert különben éhes farkasként fogja felemelni fejét utadon és felfalja természetednek azokat a jobb tulajdonságait, amelyek most kezdtek életre kelni.

K.H.

30. De végtére is az ember környezetének áldozata mindaddig, amíg a társadalom légkörében él. Előfordulhat, hogy mi nagyon szeretnénk barátságot kötni valakivel, aki érdekel, és éppoly képtelenek vagyunk rá, mint az, aki a viharos tenger közepette látja elmerülni barátját és nincs a közelben csónak, amit vízre bocsáthatna, személyes erejét pedig egy erősebb kéz bénítja meg, amely visszatartja őt.

K.H.

OKTÓBER

BÁTORSÁG

Legyetek bátrak az Igazság és a Testvériség oldalán és mi veletek leszünk a korszakokon át.

OKTÓBER

BÁTORSÁG

1. A „Vesztett Reménységen” pedig azt értettem, hogy ha tekintetbe vesszük a mi önkéntes teozófus munkásaink által elvégzendő feladat nagyságát és főképp az ellenük felsorakoztatott és még felsorakoztatandó sokféle tényezőt, nyugodtan hasonlíthatjuk egy olyan kétségbeesett erőfeszítéshez az ellenállhatatlan túlerő ellen, amit megkísérelni dicsőséges minden igazi katonának.
K.H.
2. Mi sohasem panaszkodunk az elkerülhetetlen miatt, hanem igyekszünk a legrosszabból is valami jót kihozni.
K.H.
3. A győzelmi koronát csak az nyeri el, aki bebizonyítja, hogy méltó viselésére; aki puszta kézzel támadja meg *Marát* és legyőzi a földi kéj és szenvedélyek démonát; és nem mi, hanem ő maga illeszti azt homlokára.
K.H.
4. Nem volt csupán értelmetlen frázis a Tathagata ama mondása, hogy „aki legyőzi *Énjét*, nagyobb mint az, aki ezreken győz csatában”. Nincs még egy ehhez fogható nehéz küzdelem. Ha ez nem így volna, az adeptság olcsó szerzemény lenne.
K.H.
5. Saját tövises utadhoz azt mondom: *bátorság és remény*.
K.H.
6. Mint Carlyle „Igaz embere”, akit a könnyű élet nem csábít, azonban a „nehézségek, önmegtagadás, mártíromság, halál azok a *csábítások*”, amelyek az igazi csélá szívére a megpróbáltatás óráiban hatnak.
K.H.
7. Ne kételkedj, mert ez a kételkedő természet enervál és visszavet a fejlődésben.
K.H.
8. Az igazi emberség abban áll, hogy az ember bátran elfogadja a neki járó részt annak a csoportnak kollektív karmájából, amelyikkel dolgozik és nem engedi meg magának, hogy elkeseredjék és hogy másokat a valóságosnál sötétebb színekben lásson, vagy hogy mindenért valami "bűnbakot" kárhoztasson, egy külön e célra kiszemelt áldozatot.
K.H.
9. Ne add át magad a balsejtelemnek, hogy mi minden baj történhet, ha a dolgok nem úgy mennének, ahogy a te világi bölcsességed szerint kellene, hogy menjenek.
K.H.

10. Egy elfogadott tanítvány még nem szabadul meg a kísértésektől, próbáktól és megpróbáltatásoktól.
K.H.
11. B. becsületes ember, őszinte szívé s ezenkívül hallatlan erkölcsi bátorsága van, s tetőtől talpig mártír. A mi K.H.-nk szereti az ilyet.
M.
12. Derűs bizakodással és reménységgel lenni egészen más dolog, mint az ostobák optimizmusa; a bölcs sohasem harcol jóelőre a balsors ellen.
K.H.
13. Tartson ki veled mindvégig hited és bátorságod, ami eddig támogatott.
K.H.
14. Boldog, aki úgy kel át a *sajátmaga és miközöttünk* tátongó szakadékon, hogy nem riasztja meg a kétség és nem szennyezi be a gyanú.
M.
15. Most pedig, tanítványom, válassz és ragadd meg sorsodat.
M.
16. Mivel mi mindannyian *teremtői* és létrehozói vagyunk az *okoknak*, amelyek ilyen vagy valami más *eredményt* hoznak, csak azt kell learatnunk, amit elvetettünk. *Cséláink csak akkor kapnak segítséget, ha ártatlanok az okok létrehozásában, amelyek bajba juttatták őket*; ha ezeket az okokat idegen, külső hatások hozták létre. Az élt és az adeptusságért folytatott harc túl könnyű lenne, ha utcaseprők állnának mögöttünk, hogy elsöpörjék a *hatásokat*, amelyeket saját meg gondolatlanságunkkal és elbizakodottságunkkal hoztunk létre.
K.H.
17. A bátorság és a hűség, az igazságszeretet és őszinteség mindig kiérdemli tiszteletünket.
K.H.
18. Bátorság tehát, ti mindannyian, akik az egy Isteni Igazság harcosai akartok lenni; tartsatok ki merészen és bizakodva, bánjatok gazdaságosan erkölcsi erőtökkel, ne pazaroljátok jelentéktelen apróságokra, hanem tartogassátok nagy alkalmakra.
K.H.
19. „Merni, akarni, cselekedni és hallgatni” – ez a mi jelszavunk, és minden kabbalista és okkultista jelszava.
K.H.

20. Felajánlod szolgálataidat; helyes. Kész vagy időt áldozni, költségeket viselni, kockázatot vállalni a MI ügyünkért. Helyes, hiszen az nem más, mint az emberiség, az igaz vallás, a nevelés, a megvilágosodás és spirituális fölemelkedés ügye. Ennek az ügynek misszionáriusokra, hívókra, munkásokra van szüksége, sőt talán mártírokra is. De senkitől sem kívánható meg, hogy ezek valamelyikévé válják. Ha az ember maga választja, jó; jó a világnak és neki magának is.
- M.
21. Tény az, hogy egészen a végső és legmagasabb beavatásig minden tanítvány – sőt némely adeptus is – a saját ügyességére és okosságára van hagyva. Magunknak kell megharcolnunk harcainkat és szó szerint igaz az ismert mondás: „adeptussá maga lesz az ember, nem pedig mások formálják azzá”.
- K.H.
22. „A mennyek birodalmát erőszakkal kell bevenni” – mondják a keresztény misztikusok. A modern misztikus is csak remélheti, hogy eléri célját, ha fegyver van kezében és kész győzni, vagy meghalni.
- K.H.
23. Akik ennek a ciklusnak évszázadain át figyelték az emberiséget, mindig látták, mint ismétlődik meg részleteiben is ez az élet-halál harc az Igazság és a Tévedés között. Némely mai teozófus csak a „becsületében” vagy a pénztárcájában szenved sérelmet, azonban azok, akik az előző nemzedékekben tartották magasra a lámpást, életükkel fizettek tudásukért.
- K.H.
24. Aki a tömeg véleményével törődik, sohasem fog fölébe emelkedni.
- S.
25. Emlékezzetek, hogy kemény iskolán mentek most át és a tietekétől nagyon különböző világgal van dolgotok. Kiváltképpen pedig azt vessétek elmétekbe, hogy bármily indítékú legkisebb ok sem tehető meg nem történtté, sem pedig hatásainak kibontakozása nem akadályozható meg, még ha az angyalok, démonok és emberek milliói szövetkeznének is e célra.
- K.H.
26. Hallgatás, megfontoltság, bátorság. Szálljon áldásom fejedre, jó és hűséges tanítványom.
- M.

27. Megmondták azonban neked, hogy az Okkult Tudományokhoz vezető úton csak nagy fáradtsággal és életveszedelmek között lehet járni; hogy rajta minden újabb lépés, amely a végső célhoz vezet, csapdákkal és kegyetlen tövisekkel van körülvéve; hogy a vándornak, aki az útra merészkedik, előbb szembe kell szállnia és le kell győznie azt az ezernyi fűriát, amely rendíthetetlen kapuinál és bejáratánál őrködik – a kétség, a kételkedés, a megvetés, a nevetségesség, az irigység és végül a kísértés fűriáit – de legkivált az utolsót; hogy annak, aki a bejáraton túlra akar tekinteni, előbb ezt az leven falat kell elpusztítania; hogy szívében és lelkében acélpáncélt kell viselnie és benne soha nem hátráló, vas elhatározást és mindezek mellett szelídnek, jóságosnak és alázatosnak kell lennie, kizárva lelkéből minden rosszra vezető emberi szenvedélyt. Ilyen vagy-e?

K.H.

28. Ne csüggedj! Bátorság, kedves barátom, és ne feledd, hogy amikor neki segítesz, saját adósságaidat törleszted, mert a sok kegyetlen bánts, amiben részesül, K.H.-nak irántad érzett barátságára vezethető vissza, arra, hogy őt használja közvetítő eszközül. De – Bátorság!

M.

29. Fiatal barátom, tanulj, készülj és főleg uralkodj idegességeden. Aki bárminemű fizikai gyengeség rabszolgájává válik, még a természet alacsonyabb erőinek sem lesz sohasem urává.

K.H.

30. Ha nem vagy alkalmas arra, hogy első próbádon átmenj és azzal szerezz érvényt jogaidnak, mint jövőre adeptus, hogy meghajolni kényszeríted a körülményeket magad előtt, akkor éppoly teljesen alkalmatlan vagy minden további próbára is.

M.

31. Testvérem, nehéz a feladatod, de odaadásod és önzetlen buzgóságod támogasson és erősítsen az Igazság ügyében... Testvérem, maradj bátor és türelmes és – előre!

S.

NOVEMBER

INTUÍCIÓ

Használd akaraterődet és legyen az Igazság és a kifürkészhetetlen Isteni Jelenlét áldása rajtad és segítsen megnyitni intuíciódat.

S.

NOVEMBER

INTUÍCIÓ

1. Az okkultistáknak sohasem volt szándékában, hogy a komoly és határozott tanulmányozó előtt igazán elrejtse azt, amit írtak, csak inkább a biztonság kedvéért zárták be felvilágosításukat jól záródó, biztonságos dobozba, amelynek kulcsa az intuíció.
K.H.
2. Atmád alakítsa ki intuíciódat.
K.H.
3. A spiritualitás eszménye csak a képzelőerőn át hatolhat be, ami a földi Atma fogalmaihoz és benyomásaihoz vezető út és az első kapu.
S.
4. Emlékezzék a ti exakt tudományotok, amely oly igen büszke teljesítményeire, hogy a legnagyobb feltevéseket – azokra gondolok, amelyek ma már *tények* és tagadhatatlan igazságok – mind *megsejtették*, mind spontán ihletésnek (vagy intuíciónak) eredményei voltak, - sohasem a tudományos indukcióé.
K.H.
5. Hallgass saját magadra és higgy jobb intuíciódban.
K.H.
6. Tanuld meg, gyermek, *felfogni a jeladást, bárminő eszközön át adják is*. „Még a kövek is prédikálhatnak.”
K.H.
7. A higgadt elme derűs és nyugodt felszíne kell ahhoz, hogy a láthatatlan világból hozott látomások a láthatóban ábrázolhatók legyenek. Egyébként hiába keresnéd azokat a látomásokat, azokat a hirtelen felvillanó fényeket, amelyek már annyi apróbb probléma megoldásánál segítettek, és amelyek egyedül képesek az igazságot a lélek szeme elé hozni. Féltekeny gonddal kell tehát őriznünk elménk síkját mindazoktól az ellentétes befolyásoktól, amelyek a földi életen áthaladtunkban naponként fölmerülnek.
K.H.
8. Eddig már megismerhetted volna a mi módszereinket. Mi *tanácsolunk* – de sohasem *parancsolunk*. Egyéneket azonban befolyásolunk.
M.
9. Sajnos, bármily nagy is a te tisztán *emberi* értelmed, szellemi intuícióid homályosak és elmosódottak, mert sohasem fejlesztetted ki azokat.
K.H.
10. A helyes elhatározások a helyes *cselekedetek* elme által festett képei; fantáziái, éber álmái és a *Buddhi* suttogása a *Manasz* felé. Ha bátorítjuk azokat, nem halványulnak

el, mint a Shamo sivatag szétfosló délibábja, hanem egyre erősödnek, amíg csak az ember egész élete a belső isteni motívumnak kifejezésévé és külső bizonyítékává nem válik.

K.H.

11. A mi módszereink nem a ti módszereitek. Mi ritkán mutatunk valami külső jelet, amelyről felismerhettek, vagy érzékelhettek bennünket.

K.H.

12. A legmagasabbrendű energia Buddhiban lakozik; látens – amikor csak Atmannel párosul, tevékeny és ellenállhatatlan, ha „Manasz” lényege serkenti és, ha az utóbbinak salakjából semmi sem vegyül abba a tiszta lényegbe, hogy véges voltánál fogva elnyomja azt. Manasz, önmagában véve alacsonyabbrendű és földi lévén „földies”.

K.H.

13. Ha van valamelyes intuíciód, kifürkészheted az *okot és hatását* és talán rájössz, *honnan* származik a sikertelenség.

K.H.

14. Legjobb belátásod szerint válassz.

M.

15. A szorgalom és buzgalom foka, amelyen a tanulmányozó a rejtett életet keresi, rendszerint a próbája annak, hogy mily mértékben jogosult az így elrejtett kincs bírására.

K.H.

16. Tanuld meg először a mi törvényeinket és neveld észleléseidet, kedves Testvérem. Irányítsd akaratlan képességeidet és fejleszd ki akaratodat a helyes irányban, s akkor tanuló helyett tanítónak leszel.

K.H.

17. Az Igazi Tudás...nem mentális, hanem spirituális állapot, és a megismerő valamint a megismert teljes egyesülését jelenti.

K.H.

18. Ha félredobva minden előre megalkotott véleményt, *megkísérelnéd* önmagadba vésni azt a mély igazságot, hogy az értelem önmagában nem mindenható; hogy ha „hegyek megmozgatója” akar lenni, előbb magasabb princípiumától, a Szellemtől kell életet és világosságot kapnia, s aztán szellemileg szögeznéd tekintetedet minden okkult dologra, igyekeztél a képességet a szabályok szerint kifejleszteni, akkor hamarosan helyesen értelmeznéd a misztériumot.

K.H.

19. Mahatma Morya azt üzeni neki, hogy a spirituális képességeknek méginkább szükségük van az irányításra és a szabályozásra, mint mentális adottságainknak, mert az értelem sokkal könnyebben szívja fel a rosszat, mint a jót.

K.H.

20. Bármily intuitív vagy is természettől fogva, a *tanítványság* még majdnem teljes talány számodra.
K.H.
21. Az igazság az, hogy amíg az újonc el nem éri a megvilágosodás ama fokához szükséges állapotot, amely fokra igényt tarthat és amelyre alkalmas, a legtöbb Titok, *hacsak nem minden titok közölhetően...*
A megvilágosodásnak *belülről kell jönnie*.
K.H.
22. A legtöbb bajunk azzal van, miképp tanítsuk meg a tanítványoknak, hogy ne hagyják magukat látszatok által elbolondítani.
K.H.
23. Az elmét valamely nagy izgalomban a villám gyorsaságával lehet működtetni; de a *Buddhit* – soha. Tiszta légköréhez folytonos nyugalomra van szükség.
K.H.
24. Használd ki a lehető legjobban ezt a mostani kedvező alkalmat és növeld értelmi képességeidet, közben kifejlesztvén intuíciódat.
K.H.
25. Nincs elegendő hited, aminek segítségével akaratom dacosan és megvetéssel kelne fel merőben világi értelméd ellen és hozzájuttatna a rejtett dolgok és ismeretlen törvények jobb megértéséhez.
K.H.
26. Hogyan tudod megismerni, mi valós és mi valótlan, mi igaz és mi hamis? Csak önfejlesztéssel. És ezt hogyan nyerheted el? Először is azzal, hogy gondosan őrizkedel attól, ami önámítást okozhat. Ezt pedig úgy teheted, ha minden napnak egy vagy több meghatározott óráját egésze egyedül töltöd, önmagadat vizsgálva, írva, olvasva, indítékaidat tisztogatva, hibáidat tanulmányozva és javítgatva, külvilági életed munkáját megtervezve...
Lassanként kitisztul majd látásod s látod amint a ködök felszállnak, belső képességeid erősödnek, hozzánk való vonzódásod erősödik és a kétségek helyét a bizonyosság foglalja el.
K.H.
27. Úgy látszik, megérné a fáradságot, kipróbálni a ti londoni tagjaitok intuícióit – legalábbis némelyiküket – ha rajtad keresztül félig-meddig feltárnánk előttük egy-két titkot és rájuk bízánk, hogy a láncot maguk egészítsék ki.
K.H.
28. Próbáld megérteni, de ne elfogult nyugati elméddel, hanem az intuíció és az igazság szellemével.
K.H.

29. A vastörvény az, hogy ami képességre csak szert tesz, magának kell megszereznie... Ott vannak előtted a természet összes erői: *végy el amit tudsz.*

K.H.

30. Mi... megszoktuk, hogy a közbeszólónak vagy a levélírónak inkább a gondolatát kövessük, mint a szavakat, amelyekbe azt öltözteti – s ezért általában keveset törődünk a kifejezés pontosságával.

M.

DECEMBER

TOLERANCIA

Tegyétek a Teozófiát eleven erővé életetekben s akkor, példátok nyomán, azok az osztály- és kasztkülönbségek, amelyekből oly sokáig csak gyűlölet és nyomorúság fakadt, a nem is oly távoli jövőben csak a nemzetcsalád és a világtestvériség közös szolgálatában végzett különféle funkciókat fogják jelölni.

K.H.

DECEMBER

TOLERANCIA

1. Senkinek sincs joga, hogy egy tanítvány vagy annak lelkiismerete fölött uralmat igényeljen. Ne kérdezd tőle, hogy mit hisz,... Az intellektuális haladás hullámtaraját kell megragadni és a spiritualitásba irányítani. Nem erőszakolható az hitekbe és érzelmi imádatba.

K.H.

2. Légy toleráns másokhoz, tiszteld mások vallási nézeteit, ha azt akarod, hogy a teidet is tiszteljék.

K.H.

3. A vallások alapvető tanai a maguk ezoterikus jelentésében azonosaknak fognak bizonyulni, ha egyszer levetik bilincseiket és megszabadulnak dogmatikus magyarázataik holt súlyától, a személyes elnevezéseiktől, emberméretű elképzeléseiktől, a fizetett papjaiktól. Az emberek rá fognak jönni arra, hogy Ozirisz, Krishna, Buddha, Krisztus – különböző nevei ugyanannak az egy királyi útnak, a végső üdvösség, a Nirvána felé.

A MAHA CHOCHAN

4. Jól vigyázz, hogy ne próbáld rákényszeríteni másokra a saját életed mértékeit és meggyőződéseidet. Segíts, hogy elérjék a saját mértékeiket és eljussanak a saját meggyőződésükhez, akármilyenek is azok, ha nemesebb életre ösztönzik őket.

K.H.

5. *Mi senkit vissza nem utasítunk.* „Hasznossági lehetőségek” mindenütt található.

K.H.

6. Ha valaki bebocsátást kér soraitokba, akkor az érdemek és az érdemtelenység megítélésénél ne legyetek túlságosan szigorúak, mivel a belső ember tényleges állapotáról az igazságot csak a KARMA tudhatja és csak az képes igazságosan bánni vele.

M.

7. Ne vesd meg a világ véleményét, igazságtalan kritikára se késztesd céltalanul.

M.

8. Ne mutass rá a másik ember állítása és cselekvése közötti eltérésre, hanem akár testvéred, akár felebarátod, inkább segítsd élete nehéz útján.

M.

9. Ezért a Teozófia azt várja és kívánja a Társulat tagjaitól, hogy kölcsönösen nagy türelemmel és elnézéssel viseltessenek egymás hibái iránt, jó szívvvel segítsenek egymásnak az igazságot felkutatni a természet minden területén, az erkölcsin és a fizikain egyaránt. Ezt az erkölcsi szabályt kell tántorítatlanul alkalmazni a mindennapi életben.

M.

10. Akik egész életük folyamán *belső világosságukat* igyekeznek követni, sohasem lehet azon kapni, hogy a náluk gyöngébbeket bírálják, vagy éppen elítélik.
M.
11. Magán a Társulaton belül legyen valódi a Testvériség, amelyet képvisel. Elég volt a megosztottságból, csak azok a különbözőségek maradjanak, amelyek gazdagítanak. Tiszteljetek mindenkit, aki különbözik tőletek. Legyen a ti Testvériségtek véleménykülönbség nélküli, vagyis feletti, mint ahogy szépen felülemelkedett már a faji, vallási, társadalmi, nemi és színbeli különbségeken.
K.H.
12. Európa nagy és a világ még nagyobb. A Teozófia napja az egész világra kell ragyogjon, nem csak egy részére. Nagyobb mozgalom ez, mint ahogy eddig sejtették és a T.T. munkája a világ minden részén titokban folyó hasonló munkához kapcsolódik.
M.
13. Támogass minden munkát és mozgalmat, a külvilágban, amelyik a testvériséget hirdeti. Inkább az eszményekre ügyelj, amelyeket megtestesítenek, mint arra, amit el tudnak érni.
K.H.
14. Nem kívánjuk mi a Társulatnak, mint egésznek a tagjaitól, hogy bármi más közösen valljanak, mint az első nagy célt, amelynek elfogadása alapján engedjük be őket Templomunk eme előcsarnokába.
K.H.
15. Mindig fordítsd el tekintetedet felebarátod tökéletlenségeiről és összpontosítsd figyelmedet inkább a saját hibáidra, hoy kijavítsd azokat és bölcsebb légy.
K.H.
16. A Teozófiának harcolnia kell az álszenteskedés köpenye alá rejtett türelmetlenség, előítélet, tudatlanság és önzés ellen. Az Igazság fáklyájából, amely szolgálra van bízva, annyi fényt kell árasztania, amennyit csak tud. Ezt pedig félelem és habozás nélkül kell tennie, nem tartva sem feddéstől, sem elítéltetéstől.
K.H.
17. Tudd meg barátom, hogy mi a mi világunkban különbözhetünk ugyan módszereinkben, de a *cselekvésünket irányító elvek* tekintetében sohasem állunk szemben egymással, és az Emberi Testvériség gondolatának legszélesebb körű és leggyakorlatibb alkalmazása jól összefér azzal az álmoddal, hogy kellene egy magot alkotni jó hírnevű és becsületes tudományos érdeklődésű emberekből, akik súlyt adnának a T.T. szervezetének a tömeg szemében és védőpajzsul szolgálnának a kétkedők és materialisták vad és ostoba támadásaival szemben.
K.H.

18. Ne leld kedvedet abban, hogy testvérietlenül összehasonlítgatod a Teozófia terén magad által végzett feladatot, a testvéred, vagy felebarátod által elvégzetlenül hagyott munkával, *mert senki sem köteles nagyobb földterületet kigyomlálni, mint amekkorát ereje és képessége megenged.*
- K.H.
19. Amint *akkor* tudtul kívántuk neked adni, hogy lehet valaki tevékeny és hasznos tagja a Társulatnak anélkül, hogy követőnkül, vagy hitsorsosunkul szegődött volna, így van *most* is.
- K.H.
20. A T.T.-ot az emberiség jövő vallásai sarokpillérének szánták. E cél eléréséért azoknak, akik vezetnek, félre kell tenniük gyöngye előszeretetüket egy-egy bizonyos vallás formái és szertartásai iránt és mind belső gondolataikban, mind külső szokásaikban igazi teozófusoknak kell mutatkozniuk.
- K.H.
21. Nem vagy-e eléggé világi ember ahhoz, hogy a fiatal tanítványok apró hibáit elviseld? A maguk módján ők is segítenek – mégpedig sokat.
- M.
22. Akkor aztán természetesen, te is igyekszel majd megmutatni, hogy ez a Teozófia nem újdonsült jelöltként akarja magára vonni a világ figyelmét, hanem csupán újra megfogalmazza azokat az elveket, amelyeket az emberiség legzsengőbb gyermekora óta ismer.
- K.H.
23. A Teozófiai Társulatot az emberiség jövő vallásainak sarokpilléréül, azok megalapozására választották ki. A kitűzött cél eléréséhez a társadalom magasabb és alacsonyabb rétegeinek, az alfának és az omegának tágabb körű, bölcsebb és különösen jobb szándékú összevegyítését kellett elhatározni. A fehér faj legyen az első, amely baráti kezet nyújt a sötétbőrű népek felé, s nevezze a szegény megvetett „négert” testvérének. Ez a kilátás nem mindenkit kecsegtet, de nem teozófus az, aki ezt az elvet ellenzi.

A MAHA CHOCHAN

24. Amint az előbb is mondtam – egy teozófusnak sem szabad szidnia testvérét, akár bent van a társulatban, akár nincs; nem szabad gyaláznia tetteit, sem vádaskodnia ellene, ha nem akarja maga elveszteni a jogot, hogy teozófusnak tekintsék.
25. A misztikus kereszténység, vagyis az a kereszténység, amely az ember hetedik princípiuma, a felszabadult Para-Atma (Augoeides) segítségével való önmegváltást tanítja, amit egyesek Krisztusnak, mások Buddhának neveznek, s ami egyértelmű a szellemi megújulással, vagy újraszületéssel – ugyanazt az igazságot fejezi ki, mint a buddhisták Nirvánája.

A MAHA CHOCHAN

26. Emlékezzetek, hogy teozófusok vagytok és hogy a Teozófia – vagy Brahma Vidja a szülőanyja minden régi vallásnak, bármennyire elhagyta és megtagadja is most legtöbb hálátlan gyermeke. Emlékezzetek erre, cselekedjetez szerint, s a többi majd a maga idejében következik.
- K.H.
27. Ha minden tag elfogadná jelmondatául egy fiatal, de buzgó teozófus fiú bölcs szavait és K.B.-vel együtt mondogatná: „Először teozófus vagyok s csak azután angol”, soha semmi ellenség meg nem rendíthetné Társulatotokat.
- K.H.
28. Jól tetted, hogy megláttad a „Nagy Célt” a T.T. kicsiny kezdeteiben. Persze, ha mi magunk vállaltuk volna, hogy megalapítjuk és a *saját személyünkben* vezetjük, valószínűleg többet ért volna el és kevesebb hibával, de nem tehattuk, és nem is ez volt a terv: két megbízottunk kapta a feladatot és rájuk bízott – mint most tereád – hogy az adott körülmények között a legjobbat tegyék.
- K.H.
29. Minden nyugati teozófus meg kell tanulja és nem szabad elfelejtenie, kivált azoknak, akik a mi követőink akarnak lenni, hogy a mi Testvériségünkben minden személyiség belemerül abba az egyetlen eszmébe – amely elvont jog és abszolút gyakorlati igazság mindenkinek.
- K.H.
30. Ha az Okkult Tudást meg akarod tanulni és elsajátítani, nem szabad elfelejtened barátom, hogy az ilyen tanítás a tanítványság folyamán számos előre nem látott csatornát nyit meg, amelyek áramlatának még egy világi tanítvány is kénytelen engedni, ha nem akar zátonyra kerülni. Ezt tudva tartózkodj attól, hogy a puszta látszat alapján ítélj.
- K.H.
31. Az igazi ezoterikus tanítás... lényegileg azonos, bár kifejezéseiben különbözik: mind ugyanarra a nagy célra irányul, de az eljárás részleteiben látszólag még kettő se egyezik. Mindennapos dolog, hogy az okkult gondolkodás különböző iskoláihoz tartozó tanítványok egymás mellett ülnek ugyanazon Guru lábainál.
- K.H.